

Zpravodaj Obecního úřadu

Lužice vychází 4x ročně.

Řídí redakční rada:

Mgr. Jana Ambrožová

Miroslava Ištvánková

Mgr. Jana Ličeníková,

Miluška Kopřivová,

Věra Kotásková,

Jana Králová,

Ing. Jaroslav Kreml,

Mgr. Lenka Kučí

Grafická úprava a tisk:

Tiskárna Lelka

Dolní Bojanovice

Povoleno OkÚ Hodonín,
registrační číslo vydané

Ministerstvem kultury

ČR – MKČR

E 12422, náklad 1150 ks.

obec@luziceuhodonina.cz

www.luziceuhodonina.cz

Uzávěrky pro rok 2011

1.3. 2011

1.6. 2011

1.9. 2011

1.12. 2011

SLOVO REDAKCE

Prosím, pojd'te dál a posad'te se. Zanechte na chvíličku toho shánění, shonu a nervozity. Zastavme se a pobudme spolu. Vánoce jsou přece výzvou, která nás spojuje a propojuje, která nás dává dohromady. A to vůbec není málo.

Vážení občané!

*Přejeme Vám krásné prožití svátků vánočních
a úspěšný nový rok.*

*Děkujeme Vám za spolupráci, zájem
a péči o naši obec.*

Těšíme se na spolupráci v roce 2011.

*Zastupitelstvo obce,
pracovníci obecního úřadu v Lužicích
a redakční rada Lužického zpravodaje.*

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

využívám této příležitosti, abych Vám poděkoval za vyjádřenou důvěru a kultivovaný přístup k volbám do zastupitelstva obce Lužice. Výsledky voleb byly prakticky stejné jako ve volbách roku 2006 s tím rozdílem, že přibyla jedna politická strana - ČSSD, která získala jeden mandát v zastupitelstvu obce. Jeden mandát získala KSČM, dva mandáty ODS, tři mandáty KDU-ČSL a osm mandátů SNK (Sdružení nezávislých kandidátů).

Adekvátně s těmito výsledky byla zvolena pětičlenná rada obce (SNK - 3, KDU-ČSL - 1, ODS - 1).

Představitelé jednotlivých volebních stran byli pozváni na obecní úřad, kde jsme spolu s paní místostarostkou všem blahopřáli k výsledkům voleb a nabídli spolupráci ve výborech a komisích. K dnešnimu dni jsou jak výbory, tak komise funkční a jsou sestaveny ze zástupců všech volebních stran.

Na základě výše uvedených skutečností lze konstatovat, že byl učiněn první krok ke koaliční spolupráci všech volebních stran obdobně jako v minulém volebním období. Výsledky voleb vyjádřily podporu voličů koncepci samosprávy obce. Kvalitu této koncepce ukáže výše naplnění volebních programů.

V souvislosti s blížícím se koncem roku odsouváme výše uvedená konstatování na druhou kolej, protože se blíží dny očekávání i bujarého veselí. Všem občanům naší obce přeji pohodové vánoční svátky, dárky které potěší, veselého Silvestra, hodně úspěchů v příštím roce a zejména pevné zdraví.

*Ing. Jaroslav Kreml
starosta obce Lužice*

VÁŽENÍ OBČANÉ, ZAPOJTE SE DO PROJEKTU

ROZSVÍCENÉ LUŽICE

ŽÁCI 9. TŘ. V RÁMCI MEDIÁLNÍ VÝCHOVY VYHLAŠUJÍ SOUTĚŽ O NEJZAJÍMAVĚJŠÍ A NEJHEZČÍ VENKOVNÍ VÁNOČNÍ VÝZDOBU LUŽICKÝCH DOMŮ.

FOTOGRAFII VAŠEHO VYZDOBENÉHO DOMU ODEŠLETE V ELEKTRONICKÉ PODOBĚ NA EMAILOVOU ADRESU ZS.LUZICE@SEZNAM.CZ, NEZAPOMEŇTE UVÉST VAŠE JMÉNO A ADRESU. NEMÁTE-LI TUTO MOŽNOST, OZNAMTE V ZÁKLADNÍ ŠKOLE VAŠE ÚDAJE A MY ZAJISTÍME FOTOGRAFII VAŠEHO PŘIHLÁŠENÉHO DOMU.

UZÁVĚRKA SOUTĚŽE JE 15. LEDNA 2011.

ODMĚNA PRO VÝHERCE BUDE PŘIPRAVENA.

Zprávy z radnice

INFORMACE Z JEDNÁNÍ RADY OBCE

- RO uděluje souhlas firmě Lutes s.r.o k ukončení nájemní smlouvy nebytových prostor v budově zdravotního střediska s MUDr. Potůčkem k 31.01.2010 a k uzavření nájemní smlouvy nebytových prostor v budově zdravotního střediska s MUDr. Hanou Výmolovou od 01.02.2011 na dobu neurčitou.
- RO schvaluje nákup protipovodňové stěny 5x1,2 m v hodnotě do 40 000,- Kč bez DPH.
- RO stanovila cenu betonového základu na urnové hroby v prostorách nového hřbitova. Cena je stanovena dle nákladů ve výši 1514,- Kč včetně DPH.
- RO schvaluje Smlouvu o zajištění zpětného odběru elektrozařízení s firmou Elektrowin a.s. o kolektivním systému zpětného odběru elektroodpadu pro skupinu elektrozařízení 1., 2. a 6., tj. velké a malé domácí spotřebiče, nářadí a nástroje.

UPOZORNĚNÍ

- Matriční úřad bude pro veřejnost od 23. prosince do 2. ledna 2011 uzavřen.
- Výše poplatků za komunální odpad zůstává v roce 2011 nezměněna a činí 500,-Kč na poplatníka.
- Nástěnný kalendář s přehledem kulturních akcí na r. 2011 si mohou občané zdarma vyzvednout na obecním úřadě.
- V souladu s projektem výsadby stromů a z důvodu častého znečišťování veřejného prostranství a hluku byly přesunuty kontejnery z parkoviště u restaurace SEVA ke sběrnému dvoru.

Parkování řidičů

Připomínáme řidičům, že je velmi důležité, aby parkovali mimo místní komunikace a umožnili tím firmě LUTES úklid sněhu po celé šířce cest. Děkujeme!

UPOZORNĚNÍ na místní úpravu provozu

S účinností od 1. 7. 2010 byly na komunikaci za železniční trati v úseku od podjezdu ČSD po Mikulčice umístěny v souladu s § 77 odst. 1, písmeno C, zákona o provozu na pozemních komunikacích dopravní značky.

Jedná se o „Zákaz vjezdu všech motorových vozidel“ s doplňkovou tabulkou „Dopravní obsluha vjezd povolen“. To znamená, že je vjezd povolen vozidlům, která zajišťují zásobování podniků, opravárenské, údržbářské a podobné služby, taxislužbu, a dále i vozidlům, jejichž provozovatelé zde mají trvalé bydliště, sídlo, garáž a vozidlům osob tělesně postižených. Tedy i vozidlům zajišťujícím „podobné služby“ v souvislosti s provozem zahrad.

Oznámení pro občany týkající se příspěvku na provoz motorového vozidla

Od ledna roku 2011 bude MěÚ Hodonín, odbor sociálních služeb, opět vyplácet příspěvek na provoz motorového vozidla na kalendářní rok 2011. Příspěvek je určen občanům, kteří pravidelně dopravují osobu se středně těžkým až těžkým zdravotním postižením nebo jsou sami takto postiženi. Rovněž je určen rodičům dětí, které trpí onemocněním zhoubným nádorem nebo hemoblastosou. V této dávce je zahrnut také příspěvek na pojištění zákonné odpovědnosti za provoz motorového vozidla.

V roce 2011 by měla výše příspěvku činit ve III. stupni částku 4 200 Kč u jednostopého vozidla a 9 900 Kč u ostatních vozidel, ve II. stupni částku 2 300 Kč u jednostopého vozidla a 6 000 Kč u ostatních vozidel.

Žadatele o příspěvek na provoz motorového vozidla prosíme, aby žádosti vyřizovali pouze v úřední dny, tj. v pondělí a ve středu od 8.00 do 17.00 hod. a v pátek od 8.00 do 13.00 hod.

Zároveň občany žádáme, aby zvážili vyřízení tohoto příspěvku v prvních třech měsících kalendářního roku. V tomto období žádá o příspěvek v úřední dny více než 100 klientů. I když je naším cílem zvyšovat výkonnost a kvalitu poskytovaných veřejných služeb, je vyřízení žádosti časově náročnější. Pozdějším podáním žádosti nárok na tento příspěvek nezaniká a žadatelé si ušetří spoustu nervů a času, které ztratí dlouhým čekáním při jeho vyřizování.

*Bc. Michaela Klepáčová
vedoucí oddělení sociální pomoci a služeb*

OBEČNÍ KRONIKA

Od roku 2002 vykonávala s velkou pečlivostí a zaujetím funkci kronikářky obce paní Miluška Kopřivová. V letošním roce předává psaní kroniky do rukou paní Věře Kotáskové, která ji od r. 2011 v práci kronikářky vystřídá.

Děkujeme paní Milušce Kopřivové za dlouholetou obětavou práci, vytrvalost a přínos obci. Velmi si vážíme její záslužné činnosti, kterou jistě ocení i další generace Lužičanů, a přejeme jí do dalších let hodně zdraví, elánu a pohody.

Paní Věře Kotáskové přejeme hodně zdarů!

„Jsem malá, ale šikovná...“

Volby do zastupitelstva obce

Ve dnech 15. a 16. října 2010 se konaly volby do zastupitelstva obce Lužice. Voleb se zúčastnilo 48,12% oprávněných voličů.

Zvolení členové Zastupitelstva obce Lužice

		Jméno	věk	počet hlasů
ODS	1.	Mgr. Jana Ličeníková	43	378
	2.	Jarmila Pražáková	56	285
ČSSD	1.	Mgr. Dagmar Batrlová	28	155
SNK Lužice	1.	Mgr. Jana Ambrožová	51	670
	2.	Ing. Jaroslav Kreml	59	641
	3.	Josef Staněk	52	566
	4.	Ing. Martin Půček	35	543
	5.	Josef Krchnivý	48	454
	6.	Ing. Jakub Buchta	29	491
	7.	Miloš Kadala	49	497
	8.	Ing. Milan Foldyna	48	425
KDU - ČSL	1.	Mgr. Vít Hubačka	31	330
	2.	Ing. Marek Hasoň	53	292
	3.	Pavel Marada	54	258
KSČM	1.	Ing. Josef Kuchař	78	173

Foto: Petra Lorencová

Na ustavujícím zasedání ZO byl zvolen starostou obce Ing. Jaroslav Kreml (SNK Lužice), místostarostkou Mgr. Jana Ambrožová (SNK Lužice).

Členové rady: Mgr. Vít Hubačka (KDU ČSL), Mgr. Jana Ličeníková (ODS), Josef Staněk (SNK).

SLOŽENÍ VÝBORŮ ZASTUPITELSTVA OBCE LUŽICE PRO VOLEBNÍ OBDOBÍ 2010 -2014

Kontrolní výbor

1. Ing. Foldyna Milan - předseda (SNK)
2. Mgr. Batrlová Dagmar (ČSSD)
3. Kočvara Jan (KSČM)
4. Mgr. Král Jakub (KDU-ČSL)
5. Bc. Magdolen Vlastimil (SNK)
6. Pražáková Jarmila (ODS)
7. Zimek Miroslav

Finanční výbor

1. Ing. Půček Martin – předseda (SNK)
2. Ing. Bernhardtová Hana
3. Bc. Lacko Radim
4. Černá Marie (KDU- ČSL)
5. Nováková Miroslava (SNK)

Oblastní charita Hodonín
pořádá

SBÍRKU ZDRAVOTNICKÉHO MATERIÁLU

z použitých autolékárniček.

Tento zdravotnický materiál bude
převezen do českých vesnic
v rumunském Banátu.
Sbírka probíhá do **16. ledna 2011.**

Obsah autolékárničky (obvazový
materiál, leukoplasty, obvazy a jiné)
můžete odevzdat v obchodě potravin
paní Baladové nebo paní Mikulicové.

MY VŠICHNI ŠKOLOU POVINNÍ

Ze školního života páťáků

NÁVŠTĚVA KNIHOVNY V HODONÍNĚ

V pátek 3.12.2010 jsme byli v knihovně na téma Hrdinové, reální a vymyšlení. Viděli jsme video nominaci na cenu Michala Veliška. Bylo to o klukovi jménem Vláďa Dolanský, který zachránil 3 leté dítě, které se topilo v bazéně. Pak jsme viděli ukázkou z hry Princ z Persie. Na papíře jsme srovnávali, jaké udělali hrdinství. Pak jsme měli rozchod po knihovně. Já jsem si půjčil knížku Bombardování Britové. Mně se to moc líbilo.

Marek Menzel, 5. třída

ČARODĚJNÁ ŠKOLA DIVADLO RADOST V BRNĚ

21.10.2010 jsme jeli na Čarodějnou školu do divadla Radost v Brně. Nasedli jsme do autobusu, žáci 4. a 5. třídy, a jeli do Brna. Cesta nám trvala asi jednu hodinu. Vystoupili jsme a šli do divadla, tam jsme se usadili na svá místa. Představení začalo a vylekala nás kostra, všichni jsme se lekli, to se mi moc líbilo, protože to bylo i trochu strašidelné, a už to začalo. Děj byl o čarodějce, která chodila do čarodějné školy v čarovném světě. A jejich učitelka byla

slabší v kouzlení a nemohla připustit, že žákyně Modrá je lepší než ona. Čarodějka Modrá šla do přítomnosti a bylo tam vše, co zažívala v té normální škole. Těším se, že do divadla Radost pojedeme příští rok znovu.

Lucie Hulimanová, 5. třída

S MIKULÁŠEM DO FRANCIE

V sobotu 4.12.2010 v 10.00 hodin jsem se šel podívat do haly na program S Mikulášem do Francie. Tato akce se koná, protože se Lužice přátelí s obcí Isdes z Francie. Chodím tam rád každý rok, protože třeba loni jsme pletli provaz, tento rok jsme jeli na cvičných kolech cestu Tour de France a Mikuláš rozdává každý rok nadílku pro všechny děti, co tam došly. A k tomu všemu hrála Lužická cimbálová muzika koledy. A hodně se těším na příští rok, kdoví čím mě Mikuláš příští rok potěší.

Enzo Schön, 5. třída

VÝLET DO PRAHY

7.10.2010 jsme jeli s celou naší 5. třídou na výlet do Prahy. S paní učitelkou M. Zabloudilovou a s L. Kotlaříkovou. Obě paní učitelky byly hodné. Rodiče nás dopravili do Hodonína na vlakové nádraží. V 6.15 hodin jsme jeli do Břeclavi a pak už do Prahy. Tam jsme přijeli v 10.20 hodin. Vystoupili jsme z vlaku a zase jsme nastoupili do metra a to nás dovezlo na

Hradčanské náměstí. Vyšli jsme na Hrad a do Chrámu svatého Víta. Vše se mi tam líbilo. Pak jsme sešli Nerudovou ulicí na Karlův most a na Kampu, tam jsme měli rozchod. Dál jsme šli k orloji, tam jsme měli také rozchod. Pak jsme přešli Václavské náměstí na vlakové nádraží a jeli jsme rychlíkem do Břeclavi a do Hodonína. Rodiče si pro nás přjeli.

Adéla Horňáčková, 5. třída

PRAHA

Naše 5. třída jela 7. října 2010 na výlet do hlavního města naší republiky, do Prahy. Šli jsme se podívat na nejznámější památky staré Prahy, jako je Karlův most, Staroměstské náměstí, Pražský hrad a Kampa. Z dálky jsme viděli také budovu Národního divadla a byli jsme se podívat také na orloj. Na orloji jsme viděli dvanáct apoštolů. K prohlídce jednotlivých pražských památek jsme cestovali podzemní dráhou – metrem. Při procházce na Karlově mostě jsme obdivovali nádherné sochy a také parníky plující po řece Vltavě. Z Karlova mostu je překrásný výhled na Hradčany a jejich dominantu Chrám sv. Víta, který jsme také navštívili. Tuto katedrálu dal postavit císař Karel IV. V katedrále jsou pohřbeni mnozí čeští králové. Nejvíce se nám líbilo setkání s vojáky hradní stráže na Pražském hradě. Výlet do Prahy se nám všem moc líbil.

Adéla Brhelová, 5. třída

Štafetový běh Boba Zháňala

1. října se žáci 2. - 5. třídy zúčastnili štafetového běhu Boba Zháňala v Hruškách. Umístili se na druhém místě z devíti zúčastněných škol regionu Podluží.

Složení štafety:

2. tř. Andrea Motilová, Štefan Rosota, Zdeněk Benada, Jiří Černý, Pavel Kapusta, (náhradnice Michaela Janečková)

3. tř. Barbora Bůšková, Tomáš Turek, Jan Sečkař, Matěj Dvořák, Lukáš Holešínský

4. tř. František Kudrna, Ondřej Todt, Lukáš Kordula, Tomáš Ingr, Lukáš Petrásek

5. tř. Jan Karas, Boris Hasil, Miroslav Malík, Radek Zálesák, Ondřej Lorenc, (náhradník Zdeněk Kopřiva)

Všem závodníkům blahopřejeme a děkujeme za reprezentaci školy a obce !

OTEVŘENÍ SLABIKÁŘE

Foto: ZŠ Lužice

V říjnu žáci 1. třídy dočetli Živou abecedu, kde se seznámili s prvními písmenky, a svou čtenářskou dovednost mohli dál rozvíjet ve svém prvním opravdovém Slabikáři, na jehož slavnostní otevření dne 3. 11. 2010 jsme pozvali rodiče a prarodiče, abychom jim předvedli, co všechno jsme se za dva měsíce společného života ve škole naučili.

V průběhu vyučování žáci dostávali za splněné aktivity „zlatý klíček“, který si mohli nalepit do Slabikáře, aby jim připomínal, jak byli šikovní, a jejich další práce se jim lépe dařila.

Svou bohatou účastí přišli podpořit své ratolesti rodiče i prarodiče.

*Mgr. Michaela Lamošová,
tř. učitelka*

VAMI HRAJE S VÁMI

Správné odpovědi z minulého čísla: 1 - kosa, 2 - bída, 3 - vítr, 4 - dopis
Výherce - J. Konečná, Lužice

HÁDANKY

Jedna cihla váží jedno kilo a půl cihly, kolik kilo váží 2 cihly? Není to tak snadné, jak se mnohým na první pohled zdá. Výsledek totiž není 3 kg.

Jsi uzavřen v místnosti, ze které vedou dveře, ale jen jedny vedou skutečně ven.

U obou dveří stojí jeden strážce. Jeden mluví vždy pravdu, druhý vždy lže.

Nevíš u jakých dveří stojí lhář a u jakých pravdomluvný.

Máš jen jednu otázku a jeden pokus, abys zjistil, kdo je pravdomluvný a kdo lhář a abys zjistil, které dveře jsou správné.

Jakou položíš otázku, aby ses dostal ven ?

Účastníš se běžeckého závodu a před cílem předběhneš závodníka na druhém místě a skončíš závod před ním. Kolikátý jsi byl celkově?

Odpovědi odesílejte na m.bilima@seznam.cz
Přeji hodně štěstí. Vaše VAMI.

ŠKOLNÍ SENÁT

První oficiální schůzka školního senátu se konala 23.9.2010. Objevili se zde nově zvolení školní senátoři, kteří byli vybráni svou vlastní třídou. Jsou to děti od druhé třídy do deváté, z každé třídy dva žáci. Letos si nás pod křídla vzala paní učitelka Marcela Komendová. Hned první schůzka přinesla hodně novinek, např. zavedení školních primů (peněz), cvičení zumby místo velké přestávky v rámci zdravého životního stylu.

Já jsem byla zvolena prezidentkou školního senátu a Kristýna Vagundová mým zástupcem. Ta vás také seznámí se soutěžemi, které jsme se spolužáky probrali a odsouhlasili. Myslím, že jsme velmi dobrý kolektiv a že nám to „senátorování“ půjde ☺.

Kamila Šošovičková, 8.tř.

větším počtem primů bude také odměněna. Jak? To se necháme překvapit. Už teď se žáci účastní soutěží, pomáhají a bojují o výhru.

Každý měsíc se bude něco bodovat. Říjen je měsíc uklizených šaten, čili paní uklízečka boduje šatny, zda jsou boty v botnicích a podobně. I za toto budeme primy dostávat!!

Kristýna Vagundová, 9.tř.

Ve školním roce 2010/2011 byli do školního senátu zvoleni:

- 2.tř. Michaela Janečková, Pavel Příkazský
- 3. tř. Matěj Dvořák, Natálie Dvořáková
- 4. A. Adéla Černá, Natálie Lamošová
- 4. B. Helena Rozsypalová, Roman Vagač
- 5. tř. Adéla Horňáčková, Jan Karas
- 6. tř. Veronika Doricová, Natálie Štorková
- 7. tř. Monika Nováková, Petr Kučera
- 8. tř. Kamila Šošovičková, Iva Lacková
- 9. tř. Eva Úlehlová, Kristýna Vagundová

Peníze ve škole? Ano! Primy!

Ve školním senátu jsme se rozhodli, že vyrobíme školní peníze. Žákům se tak zpestří vyučování, budou se více snažit, pomáhat a zapojovat do akcí. Nazvali jsme je primy a to proto, že máme prima školu ☺. Primy jsou stříbrné a zlaté. Stříbrné se udělují na základě doporučení třídních učitelů za účast či pomoc žáků na soutěžích, za vzornou přípravu na vyučování a také pomoc učitelům. Zlaté mají hodnotu tří stříbrných a uděluje je vedení školy, a to zejména za 1. místa v různých soutěžích či mimořádnou pomoc. Když žák dostane prim, podepíše se na něj a nalepí jej na dveře do tzv. Primabanky. O prim ale můžeme i přijít. A to za porušování školního řádu, neochotu a podobně.

Dvacet žáků, kteří získají nejvíce peněz, pojede s panem starostou na výlet. Třída s nej-

Peníze ve škole? Kdo je pro?

Sběr papíru – 14. října 2010

Pořadí tříd:

Pořadí	třída	Celkem kilogramů	Průměr na žáka
1	4.B	1968,0 kg	115,8 kg
2	4.A	836 kg	59,7 kg
3	5.	783 kg	43,5 kg
4	7.	644,0 kg	42,5 kg
5	2.	519 kg	32,4 kg
6	1.	738,0 kg	32 kg
7	3.	615,5 kg	24,6 kg
8	6.	442,5 kg	22,1 kg
9	9.	387 kg	21,5 kg
10	8.	262 kg	11,9 kg
Celkem kilogramů		7195 kg	

Mateřská škola 157 kg
Celkem ZŠ + MŠ 7 352 kg

Pořadí jednotlivců

Pořadí	Jméno žáka	Třída	Celkem kilogramů
1	Hornáčeková Adéla	5.	557 kg
2	Skočíková Olga	4.B	517 kg
3	Martinková Kristýna	4.B	404 kg
4	Nováková Monika	7.	303 kg
5	Petrásek Lukáš	4.B	225 kg
6	Balášová Lucie	6.	213 kg
7	Lamošová Natálie	4.A	211 kg
8	Lacko Martin	2.	183 kg
9	Chládek Zdeněk	1.	180 kg
10	Špaček Šimon	4.B	176 kg

Základní škola a Mateřská škola Jaroslava Dobrovolského Lužice

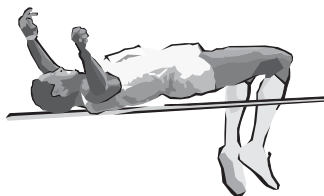
pořádá soutěž ve skoku vysokém

Lužická laťka

ve čtvrtek 17. února 2011

zahájení v 9:00 hodin ve sportovní hale v Lužicích
 kategorie: chlapci, děvčata 3. – 9. tř.

Zúčastní se mladí sportovci ze škol obcí Regionu Podluží
 Přijďte povzbudit naše sportovce.

Srdečně Vás zveme!

Zlatý oříšek

Těsně před uzávěrkou tohoto vydání Zpravodaje jsme obdrželi skvělou zprávu.

Kamila Šošovičková se stala letos nejenom vítězkou celostátní soutěže sólových zpěváků lidových písní do 15 let Zpěváček 2010, která se konala ve Velkých Losinách, ale získala i prestižní ocenění pro úspěšné a nadané děti Zlatý oříšek 2010 za výjimečné úspěchy ve zpěvu a hře na cimbál. Při této příležitosti jsme jí položili několik otázek.

1. Kamilko, v letošním roce ses stala vítězkou celostátní soutěže dětských zpěváků lidových písní Zpěváček 2010, která se konala v Termálních lázních Velké Losiny. A dnes máme čerstvou zprávu o tvém vítězství v soutěži talentovaných dětí, Zlatý oříšek 2010 České televize. Bylo těžké tuto cenu získat?

Ano, v neděli 5.12.2010 jsem se zúčastnila natáčení a slavnostního předávání ceny Zlatý oříšek 2010. Je to soutěž pro nadané a šikovné děti od 6 do 14 let. Vítězem se může stát každý, kdo v daném roce vytvoří nebo udělá něco mimořádného v jakémkoliv oboru.

Ze 186 poslaných přihlášek vybrali 30 nominovaných dětí, z toho 10 vítězů, mezi nimiž jsem byla i já. A jestli bylo cenu těžké získat? To už záviselo na odborné porotě. Ale samozřejmě že mezi tolika talentovanými dětmi to nebylo vůbec jednoduché.

2. Kdy se bude vysílat v televizi?

Zlatý oříšek se bude vysílat 1. ledna 2011 na ČT1, před novoročním projevem prezidenta ČR.

3. Jak dlouho se věnuješ zpěvu a hře na cimbál?

Hře na cimbál v ZUŠ v Dolních Bojanovicích od 4 let pod vedením p.uč. Heleny Břečkové. Doma zpíváme odjakživa, ale v ZUŠ od 9 let u paní učitelky Dariny Podané.

4. Kolik času věnuješ zpěvu a hře na cimbál denně?

Snažím se hrát na cimbál každou volnou chvíli. Každý den mám nějakou hodinu hraní nebo zpěvu, cca 2 – 3 hodiny. Je to různé.

5. Co tě letos nejvíce potěšilo a co naopak zklamalo?

Potěšila mě spousta věcí: vítězství v soutěži Zpěváček 2010, mnoho koncertů na festivalech s Brněnským rozhlasovým orchestrem lidových nástrojů (BROLN), s naší Lužickou cimbálečkou a v neposlední řadě i vítězství ve Zlatém oříšku. Myslím, že se mi v tomto roce velmi dařilo a že mě nic vážného nezklamalo.

6. Jaké přání máš do nového roku a co všechno tě čeká?

14.1.2011 mě čeká cesta do Bulharska na festival Bulharski talanti. Koncerty s BROLNem - Ples Folklorního sdružení ČR 5.2.2011, v dubnu výročí p. J. Hovorky - dlouholetého primáše BROLNU, soutěž O věneček z rozmarýnu Fanoša Mikuleckého, v květnu koncert ve Velkých Losinách a další jiná vystoupení s Dětskou cimbálovou muzikou z Lužic.

Do nového roku přeji všem hlavně hodně zdraví, to je nejdůležitější !!!

Ptala se Jana Ambrožová

Z LUŽIC NA KRAJ SVĚTA I NEPATRNĚ BLÍŽ – DO RUSKA

Na cestu do Ruska jsme si nevybrali příliš vhodný termín. Bylo to v době, kdy tam panovala čtyřicetistupňová vedra a přes tři měsíce nezapršelo. Média přinášela zprávy o hořící Moskvě a jejím okolí a o hustém dýmu z doutnajících rašelinišť, který dusí Moskvy a další jižní regiony. Do poslední chvíle jsme se rozhodovali a čelili varováním jak médií, tak i rodiny. Tyto argumenty však nebyly natolik silné, aby přebily úsilí vynaložené na přípravu.

Již z letadla byla vidět žlutá, seschlá vegetace a rozlehlá sídliště. Po příletu do Moskvy na jedno z jejich pěti letišť, Šeremeťevovo 2, bylo našim prvním cílem dostat se do centra a najít náš hostel. Úžasně funguje systém moskevské hromadné dopravy s jejich specialitou „maršrutkami“, desetimístními dodávkami. O metru by se dalo povídat dlouze. Zejména starší stanice metra, jako například Kyjevskaja či Arbatskaja ad., vypadají jako umělecké galerie, podzemní paláce. Hned při prvním kontaktu s Rusy jsme poznali rozdíl v jejich chování a jednání. Rusové se nesmějí a cpou se všude a pořád. Kdo má ostřejší lokty a silnější hlas, je na radě. Obsah pojmů ekologie či recyklace jim vůbec nic neříká. Bez armády uklízacích čet by se centrem za tři dny nedalo projít. Nelze nevzpomenout ani jejich všudypřítomnou a respekt vzbuzující „miliciju“ (policii).

Veškeré negativní zážitky však okamžitě zapomenete při konfrontaci s jejich historickým dědictvím i uměním současnosti. Jen namátkou zmíním Rudé náměstí s jakoby cukrářem vytvořeným Chrámem Vasila Blaženého, mauzoleum, samozřejmě Kreml a nespočet muzeí, chrámů, památníků a galerií. Právě na těchto památnících, pomnících, sochách a sousoších si Rusové velmi zakládají, naleznete je opravdu všude. A pokud možno tak z bronzu, a co největší. Zde se potvrzuje i to, co už jsem někde slyšel, že v Rusku je velké úplně všechno (a že v Rusku je všechno možné, což jsme ostatně měli možnost poznat). I mimo Moskvu stojí před každou významnější budovou nebo na veřejném prostranství socha

(že by náš vzor?) nebo alespoň tank. Po koupi vstupenek do Kremlu (sídlu vlády a dříve carů) jsme zjistili, že si své památky umí také náležitě ocenit. Nicméně opět jsme nelitovali. Takové množství zlata a pokladů, které se v průběhu staletí nashromažďovalo ve formě darů pro ruské panovníky, jsme neviděli ani ve filmu. Po pár dnech v Moskvě a po desítkách nachozených kilometrů byla třešničkou na dortu návštěva Třeťjakovské galerie s bezpočtem místností naplněných obrazy největších, převážně ruských, malířských velikánů (Rubljeva, Vrubela, Repina).

Dalším cílem byla Voroněž, zhruba milionové město, kam nás z vnitrostátního letiště Vnukovo přenesl traktor na nebesích Tupolev a kde nás čekala kamarádka Pavlína. S ní jsme dále pokračovali v objevování i jiných tváří Ruska. Hned z letiště byl patrný rozdíl v tom, kam proudí

Dvousettunový zvon v Kremlu

Foto: Jakub Král

většina financí, „venkov“ to určitě nebyl. Někdy jsme si připadali jako v českých filmech ze sedmdesátých let.

Díky Pavlině jsme se seznámili s našimi ruskými vrstevníky a i díky nim jsme se dostali na zajímavá místa. Jedním z nich byla i vesnička Divnogorje, kde byla objevena historická naleziště starých civilizací. Dominantou je zde skalní chrám vytesaný do křidovcové skály. Na tomto místě jsme si připadali, jako bychom se vrátili zpět minimálně o sto let. Mezi vesnicemi se rozprostírají lány polí, za která nedohlédnete. Při pohledu na některé doslova „chatrče“, ve kterých, jak jsme zjistili, se i bydlí, jsme si uvědomili, v jakém přepychu

u nás žijeme a že oproti ruským provinciím jsme opravdu západní Evropou.

Popojeli jsme několik set kilometrů dál do vesnice Vorobjovky, kde se konal folklórní festival s několikatisícovou účastí diváků. Vystupovali hudební soubory ze všech koutů Ruska. Zajímavé bylo, že se konal uprostřed polí u rybníka a kde nebylo kromě kulis nic (úžasná improvizace). S organizací a bezpečností to bylo o něco horší, během finálního ohňostroje vzplanula louka a plameny pohltily několik stanů.

Rusko je země plná kontrastů a překvapení a také velmi pohostinných lidí s širokou ruskou duší. A to je na ní krásné.

Jakub Král

PÉČE O ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

ZPRÁVY Z LUTESU

Podzimní část roku je i pro pracovníky naší společnosti obdobím podzimních prací a příprav na zimu.

Nejvíce nás zaměstnávalo všude přítomné padající listí ze stromů a keřů, kterých je v naší obci poměrně velké množství. Kromě prostor v parku na Velkomoravské ulici jsme od suchého listí vyčistili park u cukrárny, okolí zdravotního střediska, okolí vlakového nádraží, okolí základní a mateřské školy, park U Vrchnice, ale i menší prostory po celé obci. Převážná většina listí byla pak dále likvidována pomocí žižal v prostoru sběrného dvora. Vzhledem k tomu, že žižaly na všechno to listí nestačily, byla zbývající část v prostorech „oplocenky“ sběrného dvora zakryta plachtou a ponechána na zetlení. Doufáme, že se dá na jaře použít jako kompost.

Období vegetačního klidu využili naši pracovníci k prořezávce nejen obecních, ale i soukromých přeschlých stromů a v případě potřeby k jejich pokácení. Poměrně velké úsilí bylo věnováno vyčištění odlehčovacích kanálů, které umožňují odtok vody z obce při tání sněhu. Na pozemcích v okolí obce byly zlikvidovány travní porosty, na které nebyl během roku časový prostor. Pracov-

Nový zametací kartáč

níci Lutesu strávili hodně času v obecních lesích, kde byly vyčištěny od travního porostu a nežadoucích náletových dřevin oplocené školky nové výsadby. Za pomoci profesionální firmy byla na základě Hospodářské lesnické osnovy zahájena plánovaná těžba v obecních lesích a příprava mýtin na novou výsadbu. V areálu Cihelny bylo zrušeno oplocení javorové aleje na břehu Cihelny a kůly z oplocení byly použity na ohrazení přilehlé

louky. Tato přírodní překážka zabránila, alespoň doufáme, pohybu motorových vozidel po louce, ale přitom neomezí pěší.

Přípravou na zimní období bylo nejen zásobení se potřebným materiálem na zimní údržbu, ale i očista obecních komunikací. Na tyto práce bylo zakoupeno závěsné zametací zařízení za již v roce 2009 pořízený malotraktor. Zametací kartáč je opatřen skrápěcím zařízením, které při úklidu komunikace zabraňuje zvedání prachu. Jednou ze služeb, kterou naše společnost nabízí a zároveň provádí, je orba a úprava soukromých pozemků. Jenom mě mrzí, že i když se snažíme tuto službu provádět co nejdříve po objednání, někteří občané si nedělají starosti s jejím zaplacením. Chce se mně věřit, že na to jenom zapomněli.

Mimo práce spojené s údržbou obce se pracovníci společnosti Lutes technicky podíleli na přípravě všech obcí pořádaných kulturních

akcí, počínaje Vinobraním a konče převozem a usazením vánočního stromu.

A z ničeho nic tu byla zima a s ní jedno ze skupenství vody, které dělá radost dětem a milovníkům lyžování, ale už ne tak pracovníkům naší společnosti. **Odklizení sněhu je jak časově, tak finančně nákladný proces, který nám bohužel ztěžují řidiči parkující na chodnících, cyklostezkách a obecních komunikacích. Doufáme, že tyto řidiče zima taky jenom překvapila a do budoucna se budou snažit umožnit průjezd odklízecí techniky jak na chodnících, tak na silnicích.**

Vážení spoluobčané, na závěr mi dovoluje popřát Vám jménem svým a jménem všech pracovníků společnosti Lutes s.r.o. všechno nejlepší do nově přichozího roku 2011. Těšíme se na další spolupráci.

Josef Staněk – ředitel společnosti

VYHODNOCENÍ 4. ROČNÍKU SOUTĚŽE ROZKVELTÉ LUŽICE 2010

aneb - Až se Vás zima zeptá, co jste dělali v létě...

Pěstitelé balkónových květů a finalisté soutěže si mohli na tuto otázku odpovědět při společné besedě a vyhodnocení 4. ročníku soutěže Rozkvetlé Lužice 2010, které se konalo 24. listopadu v areálu ČZS. Společně vybrali finalisty i vítěze ze stovky fotografií, které v červenci 2010 nafotil fotograf Lukáš Bravenec ve spolupráci se členkami Klubu česko-francouzského partnerství paní Janou Štorkovou a Mirkou Kremlovou.

Počasí letošního roku potrápilo nejen naše vinaře, ale dalo zabrat i všem, kteří se věnují pěstování květů. Přesto i v letošním roce bylo velmi těžké vybrat nejkrásnější květinovou výzdobu, protože těch opravdu nádherně rozkvetlých oken a upravených předzahrádek je stále více.

Nejvíce hlasů získaly předzahrádky a „rozkvetlá okna“ rodiny: Bohunské, Bortlíkovy, Dostálové, Jungwirthovy, Kučerovy, Malánikovy, Maradovy,

Němcovy, Popovských, Salajkovy, Stöhrovy, Šetinovy a bytových domů na ul. Havířská.

Vítězové soutěže – rodinné domy

1. místo rodina Bortlíková, ul. Velkomoravská
2. místo rodina Maradova, ul. Velkomoravská
3. místo rodina Kučerova, ul. Ke Koupališti

Vítězové soutěže – provozovny

1. místo Kadeřnictví Drahomíra
2. místo Zlatnictví Motýčková
3. místo Lékárna Na Podluží

Za výbornou spolupráci s obcí, péči o zeleň a sponzorské dary bylo vysloveno poděkování firmám zahradnictví Larix, květinářství NAVONA, zahradnictví Bilíkovi a pracovníkům firmy LUTES.

Jana Ambrožová

Umístění obce v krajské soutěži „My třídíme nejlépe“.

Autorizovaná obalová společnost EKO-KOM, a. s. vyhlásila pro všechny obce v Jihomoravském kraji, které jsou zapojeny do systému EKO-KOM, i pro rok 2010 soutěž s názvem „My třídíme nejlépe“. Soutěžící obce jsou pro účely soutěže rozděleny podle počtu obyvatel do čtyř kategorií. Pro vyhodnocení soutěže byla použita data získaná ze čtvrtletních písemných výkazů o vytríděném, využitém a odstraněném množství a druhů komunálního odpadu zasilaných jednotlivými obcemi společnosti EKO-KOM, a. s. za období 4. čtvrtletí roku 2009 a 1., 2., 3. čtvrtletí tohoto roku.

Lužice se v kategorii obcí od 2001 až 10 000 obyvatel umístily na 27. místě ze 72 soutěžících obcí. Celkové výsledky najdete v připojených souborech a rovněž i na internetové adrese www.tridime-jihomoravsky.cz, která vám přináší i další informace z této oblasti.

Foto: Jana Králová

Děkujeme všem občanům, kteří třídí odpad a šetří tím životní prostředí i finanční prostředky obce.

Jana Ambrožová

VZPOMÍNKA NA PODZIM...

Vlaštovky. (Věnováno vnoučatům.)

Druhý den po závodě Prkač Cup již v ranních hodinách se odehrávalo drama odletu vlaštovek do „teplých krajín“. Venkovní teplota nedosahovala ani 10°C, ale malí tvorové se zahřivali oblety a kroužili nad střechami domů ve známé uličce Pekařská. Mají v Lužicích toto oblíbené místo, kde se každoročně shromažďují a dodávají si odvahu k odletu. Je zde sice jednosměrný provoz, ale jim to nevadilo a mnohokrát poposedli na starých drátech, které se k tomuto účelu dobře hodí, pokud je E-on nevymění za jiný způsob přenosu energie. Že by měli v uličce slet a řadili se na drátech jako cvičenci na Sokolském sletě? Není to letos poprvé, co pozorují jejich aktivity, však tady posedávají i v průběhu dne, aby si odpočinuli. Určitě se připravovali na odlet, využívající svých křídel na tradičních vlaštovčích cestách pro svůj návrat před nástupem zimy někam do

Ulice Pekařská

Foto: Jindřich Maršálek

Afriky. Mnohdy letí i tunely pod Alpami, neboť přelet horských masivů je náročný na energetický výdej. Jen mě napadlo, zda jsou všechny lužické, neboť jejich množství překvapilo hojným počtem. V 5:30 hodin po opakovaných startech se zvedly a nabraly ostrý kurz, rozptýleny jako chmýří pampelišek směrem na jih, aby se zase příští rok v dubnu vrátily k nám domů do Lužic. Kolik vlaštovčích hnízd najdeme v naší obci?

Jindřich Maršálek

Občanské aktivity

Jak to vidím

Jmenuji se Petr Janošek a byl jsem zvolen, spolu se dvěma dalšími kolegy z naší lužické chasy, do funkce zvané stárek (když toto slovo zazní, tak moje první myšlenka, která mně proběhne hlavou, je starost, starost o něco, starost o někoho, prostě pozor, blíží se povinnost).

Začal rok 2010, tudíž období povinností, které znamenají pro mě jako pro stárka zajišťování tradičních i netradičních akcí našeho sdružení i celé chasy.

Rok začíná tradičním lednovým krojovým plesem, který jako každý rok spolu s krojovanými z okolních obcí otvíráme slavnostním předtančným Besedy. Nesmím opomenout také tradičně bohatou tombolu, do které nám přispívají nejen místní firmy a občané Lužic, ale i dárci z blízkého okolí. Využiji tuto příležitost a chci jim ještě jednou moc poděkovat.

Další, ještě zimní, akcí je fašaňková obchůzka, která ukazuje členy naší chasy tak, jak je vlastně vůbec neznáme. Převlékají se za různé masky, ať už to letos byla Smrt, slepý houslista, vodník a další. Tradičně je doprovází klasičtí fašankoví šohaji se šavlemi, se kterými pak tančí tanec zvaný „podšable“. Skupina masek kráčí naší obcí a i přes tuhou zimu si vesele zpěvuje a čeká, u kterého domu se otevrou dveře a oni ucítí to teplo domova, ve kterém se můžou alespoň na chvíli občerstvit horkým svařákem, čajem s rumem nebo třeba slivovíčkou. Občané, kteří nám otvírají své domy nás většinou štědře obdarují něčím dobrým, hlavně špekem, salámem nebo i teplým koláčem. A tak kráčíme, „dokád“ nezmrznem“. Na tomto místě opět díky a to i „nekrojovaným“ občanům, kteří se do našeho průvodu také zapojují.

Na jaře se pak vrháme do pořádání velikonočního koštu vína, který bývá příjemně cimbálovou muzikou, která nám vyhrává k ochutnávce vín našich i přespolních vinařů. Košt většinou

trvá do rána a šohaji jsou tak náležitě připraveni na velikonoční pochůzku po děvčatech krojovaných, ale i po „fajirkách“. Všechny dostanou pořádně na zadek a světe div se, za tu bolest nás ještě pohostí vínem, chlebičky a zákusky a na „žilu“ a „kocár“ nám přivážou barevné stuhy.

Začátkem července nastává pomyslný vrchol roku. Tradičně jsou pořádány Cyrilometodějské hody, které trvají čtyři dny. Začíná se sobotním předhodovým zpíváním, kde vystupují místní folklórní soubory a třeshinkou vždy bývá vystoupení pozvaných hostů. Tento večer svými melodiemi a veselím vytváří ideální atmosféru pro nedělní hodový svátek, který začíná slavnostní mší v kostele sv. Cyrila a Metoděje a odpoledne graduje průvodem krojovaných za doprovodu dechovky. Chasa se společně vypraví pro své stárky. U každého stárka jsou krojovaní, ale i přihlízející pohoštění zákusky i pohárkem vína. Celý průvod za výskání šohajů prochází vesele obcí a zve tak všechny „hodaře“ „pod zelené“, kde pokračuje hodová zábava zpěvem a tancem.

Hodové pondělí v podstatě „kopíruje“ hodovou neděli, ale s dvěma výjimkami. Krojovaná chasa zavítá průvodem také k panu starostovi (kde, musím podotknout, nás vždy čeká královské přivítání a pohoštění). Svou návštěvou tak chasa zve našeho pana starostu, „aby neseděl doma u televize“, ale aby s námi to hodové pondělí vesele oslavil, což nám nikdy pan starosta neodmítne.

Druhou výjimkou je příchod „ženáčů“ a vdáných žen v krojích, kteří nám svou účastí pomáhají udržet chod hodové tradice, a to hlavně v pondělí, kdy jsou hody spíše domácí záležitostí.

Posledním hodovým dnem je úterý, kdy se chlapci převlékají za děvčata a dívky se strojí do chlapeckých krojů. Stejně jako v neděli se

i v úterý sjíždí velké množství přespolních, kteří se pomyslně přetahují o největší divácký potlesk či smích při přípravných scénkách.

Po našich hodech začíná kolotoč hodů v sousedních i vzdálenějších obcích a my je poctivě navštěvujeme, abychom „oplatili“ místní chase jejich návštěvu u nás.

Spolu s přáteli z naší chasy se pak po zbytek roku stýkáme při dalších příležitostech, jako je vinobraní, ale i oslavy narozenin, táboráky či menší zahradní party u grilovaného masa, posezení ve sklípku, a při tom probíráme uplynulý čas, co jak se nám podařilo, co je třeba vylepšit anebo jen vzpomínáme na veselé příhody.

Na Štěpána, 26. prosince, nejenže „není pána“, ale i já, dosavadní stárek, „složím“ funkci. Pak už jen zbývá pomoci návrhem zvolit stárky nové, kteří budou tou „starající se“ osobou pro příští rok 2011.

Dovolím si touto cestou poděkovat svým dvěma kolegům Ondrovi Damborskému a Kubovi Hromkovi, kteří se mnou funkci stárka vykonávali a věřím, že jsme si byli vzájemnou oporou. Děkuji také všem z chasy, kteří v rámci svých možností vždy ochotně pomohli a společně jsme tak dotáhli rok 2010 až téměř do samotného konce.

Petr Janošek

Vzpomínka na Mezinárodní astronautický kongres 2010 v Praze

Na konci září se Praha stala centrem světového dění v oblasti výzkumu vesmíru – hostila celosvětový kongres Mezinárodní astronautické federace (IAF). Jde o společnost sdružující významné činitele na poli letů do kosmu (nikoliv astronomie!), ať už jde o zástupce kosmických agentur, průmyslových firem, vyvíjejících kosmickou techniku, vědce, studenty nebo samotné kosmonauty. Tito lidé se každý rok setkávají na kongresech IAF, aby prodiskutovali novinky a budoucí směřování kosmických letů. A ve dnech 27. září až 1. října 2010 se stalo pražské Kongresové centrum dějištěm této události.

Kongres byl však pro veřej-

nost uzavřen, a tak mi nezbylo, než si dopředu vyřídít novinářskou akreditaci za Českou astronomickou společnost. Na kongres jsem dorazil hned první den, 27. září odpoledne, a dalo mi docela dost práce se pořádně zorientovat. Kongres sestával ze dvou základních částí: z místností, kde probíhala jednání a přednášky, a z tzv. kosmické expozice. To byla řekněme propagační zóna, kde bylo k nalezení několik desítek stánků kosmických agentur a průmyslových firem, podílejících se na kosmických letech. Přednášky a jednání probíhaly v podstatě pořád, jejich program byl skutečně obsáhlý a každý si zde určitě našel své téma. Osobně mě

Vít Straka a současný ředitel NASA Charles Bolden (vlevo) na kongresu v Praze

nejvíce zaujal program o výzkumu na Mezinárodní kosmické stanici. Málokdo asi ví, že zde mimo jiné vznikají léky na různé nemoci! Živé buňky se totiž ve stavu beztíže chovají jinak než na Zemi, čehož se dá využít k jejich lepšímu pochopení. Například japonští vědci na základě výzkumů, provedených na Mezinárodní kosmické stanici vyvinuli lék umožňující zpomalení jedné velmi zákeřné svalové atrofie. Kosmonauté na oběžné dráze kromě toho zkoumají např. rakovinu nebo AIDS. Zazněla zde i velmi zajímavá přednáška o lidském faktoru při kosmických letech, který je často přehlížen až vynecháván, což je pochopitelně velká chyba.

Kromě spousty poznatků jsem si z Prahy přivezl také mnoho vzpomínek na setkání se zajímavými lidmi. Měl jsem možnost hovořit s vysokými manažery a dokonce i s ředitelem NASA (bývalý astronaut Charles Bolden, absolvoval 4 lety raketoplánem), s bývalým ředitelem NASA Michaelem Griffinem jsme probrali bezpečnost raketoplánů, s ruskými kosmonauty Valerijem Tokarevem a Michailem Tjurinem již zmíněný lidský faktor při kosmických letech a ruské lodě Sojuz, s manažery Evropské kosmické agentury chystanou evropskou pilotovanou loď, s německým astronautem Gerhardem Thielem jsme (trochu nečekaně) hovořili o jihomoravském vinařství. Na

kongresu jsem strávil celkem čtyři dny a rozhodně budu mít na co vzpomínat. Jediný fakt, který mne zklamal, byla zrušená účast bývalého ruského kosmonauta Sergeje Krikaljova, který je naprostým rekordmanem v množství času stráveného ve vesmíru (803 dní během šesti misí), nyní pracuje jako ředitel výcvikového střediska pro kosmonauty ve Hvězdném městečku. Pan Krikaljov se údajně nedostavil kvůli nějakým zdravotním potížím, takže přeji brzké uzdravení a snad příště.

Na závěr trochu odběhneme od kongresu a podívejme se na objev v oblasti mimozemského života, který před několika týdny zveřejnila NASA. Život ve vesmíru a mimozemšťané jsou velmi vděčnými a vzrušujícími tématy, která však stále ponechávají široké pole pouze pro různé teorie, ať už reálné nebo šílené. Ve vesmíru existují místa, která by teoreticky mohla hostit nějakou formu života (proslavený Mars, některé měsíce Jupiteru nebo Saturnu, anebo některá planeta u jiné hvězdy), nicméně pokud samozřejmě pomineme nesmyslné konspirační teorie o údajných tajných kontaktech vlád s mimozemšťany, žádný objev života mimo Zemi se zatím nepovedl. Pro zkoumání života ve vesmíru je samozřejmě ale důležité pořádně poznat a pochopit život na naší planetě. Neměli bychom se

totiž držet zažitých zákonitostí o životě na Zemi, protože život jinde ve vesmíru může mít zcela jinou podobu a hlavně chemický základ. Biochemikům pořádně zamotala hlavu bakterie, kterou objevili v kalifornském jezeře Mono Lake, bohatém na arsen. Bakterie poté v laboratorním prostředí ukázala, že do své DNA dokáže vázat také pro ostatní organismy jedovatý arsen namísto obvyklého fosforu a využívat ho k vlastnímu růstu. Není to poprvé, kdy život na Zemi vědce překvapil. Už došlo k objevům organismů v místech zemského povrchu, kde by vlastně vůbec neměly existovat, například na dnech hlubokých oceánů nebo v horkých vřídlech. Objev života mimo Zemi se nicméně stále ještě nepovedl, a tak se můžeme jen dohadovat. V souvislosti s objevem bakterie využívající arsen uvedl vědec Paul Davies z NASA: „V tuto chvíli nemáme tušení, zda je život šílená bizarní nehoda omezená pouze na Zemi, nebo zda se jedná o přirozenou součást vesmíru.“

Informace o objevu bakterie v Kalifornii: TechNet.idnes.cz

Vít Straka

Podzimní výlet Klubu seniorů

30. září ráno jsme vyrazili na náš poslední velký výlet v tomto roce. Naplánován byl hrad Pernštejn, jeskyně Blanických rytířů a skanzen Isarno.

Pernštejn je počestěnou verzí názvu Baerenstein – Medvědí skála, který přijala do svého názvu rodová větev, sídlící na hradě. Stáří hradu se odhaduje na 700 let. Roku 1655 byl vyhlášen moravskou zemskou pevností a vyhnul se tak osudu mnoha objektů, které byly v té době pobořeny jako možná útočiště odpůrců proti Habsburkům. Hrad Pernštejn patří k hradům, které nikdy nebyly útočníky dobyty. Také nám dalo dost námahy, než jsme jej zdolali, museli jsme odspoda nahoru projít mnoha křivolakými a úzkými chodbičkami, vystoupat po nespočetných schodech, někdy velmi strmých, naštěstí jsme se dolů vraceli schůdnější cestou. Zkrátka, chudáci dobyvatelé. Ale Pernštejn určitě stojí za podívání. Navštívili jsme muzeum na hradním nádvoří, někteří zvládli věž, v rychlosti jsme proběhli stánky se suvenýry a byl čas na oběd. Ten jsme měli zajištěný v hradní restauraci a poté jsme se vydali na další cestu.

Jeskyně Blanických rytířů se nachází nedaleko města Kunštátu, na kraji obce Rudka, v nitru kopce nazvaného Milenka. Tvůrcem soch byl Stanislav Rolínek, sochař

Foto: Věra Kotásková

samouk, který zde vytvořil sochu T.G. Masaryka, vysokou 13m, v tehdejší době označenou jako největší ve střední Evropě. Během II. světové války byla zničena a dnes z ní jsou k vidění pouze obrovské boty. Viděli jsme nejen bájně blanické rytíře, ale i sochu sv. Václava uprostřed spícího vojska, roztomilé skřítky i Sněhurku, hrozně vyhlízející lev hlídá vchod do jeskyně. Zdatnější senioři pokračovali na vrchol kopce, kde se jim naskytl krásný výhled z Burianovy rozhledny.

Potom jsme se vydali do skanzenu Isarno v Letovicích. Skanzen je vlastně keltská osada, nachází se ve starém lomu a jméno je odvozeno od keltského názvu pro železo. Bohužel při příjezdu do Letovic nám stál v cestě most, pod kterým by autobus neprojel a jinudy to asi nešlo. Vydali jsme se

tedy do skanzenu pěšky. Tady čekal průvodce, který nás velmi podrobně seznamoval se životem starých Keltů. Pro některé účastníky byla dost namáhavá už cesta do skanzenu, dlouhá, i když zajímavý výklad a v neposlední řadě i nepřízeň počasí způsobily, že jsme to někteří vzdali a vydali se promrzlí na zpáteční cestu do Letovic, kde jsme se zahráli v místní kavárně. Ti, kteří vytrvali, byli odměněni medovinou a jinými dobrotami pro zahřátí.

Výlet to byl co do poznávání krás naší vlasti velmi zajímavý a obohacující, jenomže naše seniorské údy už bohužel nezvládají takový nápor. (Jsou samozřejmě i světlé výjimky). Takže úkol pro seniory: Udržovat se v kondici, abychom to příště zvládli.

Věra Kotásková,
účastnice zájezdu

VÝPRAVA DO STRÁŽNICE

Každoroční Slavnosti padajícího listí ve Strážnici pořádané místním Domem dětí a mládeže nám připomínají počínající podzim a všechny jeho krásy a indiánský život. Letos akce připadla na neděli 10. října a my jsme neváhali a do Strážnice opět vyrazili s celým střediskem. Byla pro nás připravena

stanoviště, na kterých jsme si vyrobili dekorace z přírodnin nebo indiánské čelenky. Mohli jsme si vyzkoušet různé hry, kterými se dřív bavili malí indiáni. Někdo si vyzkoušel, jak je těžké pracovat s lasem, jiný si raději zajezdil na koni, vyzkoušel foukačky, střelbu z luku a všechny děti si pořádně

užily horolezeckou stěnu. Kdo byl unavený a hladový, mohl si posedět v tee-pee (indiánském stanu) a pochutnat si na pečeném jablku nebo bizoním mase. Za každou aktivitu děti získaly část zprávy starého náčelníka a každý, kdo ji vyluštil, získal malou sladkou odměnu.

Lucie „Šneček“ Dordová

Slavnost padajícího listí

Foto: Jiří Švehla

PODZIMNÍ PRÁZDNINY (27.10.2010)

Na podzimní výpravu vyjždíme vždy celé skautské středisko Mikulčice. Letos jsme ale bohužel nesehnali tak velkou chatu, kam bychom se všichni vlezli. Rozhodli jsme se proto, že si podzimní prázdniny užijeme i doma. Tak se první

prázdninový den sešly všechny oddíly střediska v Mikulčicích v klubovně. Měli jsme toho na celý den naplánovaného opravdu hodně. Jako první jsme se šli vyběhat a zasoutěžit si do místní sportovní haly. Po těch všech sportovních akti-

vitách a hrách nám vyhládlo, a tak jsme jenom prošli do vedlejší školní jídelny, kde na nás už čekal výborný obědek. Na odpolední svačinku jsme dostali ještě balíček s různými pochoutkami a vrátili jsme se zpátky na klubovnu. Tam jsme

si udělali malou odpolední siestu a pak jsme si zahráli nějaké stolní hry. Mezitím se odehrál turnaj v pexesu. Bylo krásné slunné odpoledne, tak jsme se přesunuli ven před klubovnu, tam jsme si zahráli nějaké hry a pak jsme vyběhli do březek na hřiště, kde jsme hráli praporky. Až začalo slunko klesat za horizont, vrátili jsme se zpátky do klubovny. Tam jsme si promítali fotky z táborů a různých výprav. Nastal večer a rodiče si postupně začali vyzvedávat své ratolesti a šli domů.

*Zuzana Pavková
(Jakomka)*

Foto: Jiří Švehla

BONGO

V sobotu 16. října jsme si my, skauti, světlušky a vlčata ze střediska Mikulčice, užili skvělé, nezapomenutelné dopoledne v Bongu, rodinném zábavním parku v Brně. Tam jsme si ve velké zábavní hale mohli zařadit na spoustě atrakcí. Sjížděli jsme obří skluzavky, skákali jsme na trampolínách a překonávali roztodivné nafukovací překážky. Prolézali jsme velkým provazovým bludištěm a sjížděli tobogany. Kdo chtěl, zahrál si na vymezeném hřišti různé míčové hry. Odvážnější z nás využili příležitost proměnit se na chvíli v horolezce a zdolali vysokou horolezeckou stěnu. Také jsme si všichni (i vedoucí) s nadšením zajezdili v elektrických autíčkách. Pokud jsme

Foto: Jiří Švehla

byli unaveni, mohli jsme si dát občerstvení v tamním bufetu. Domů jsme se vrátili vyřádení a vyčerpaní, ale naprosto spokojení.

Hana „Sýkorka“ Sýkorová

SETKÁNÍ KRONIKÁŘŮ

Účelem pamětní knihy obecní jest zachovat místní dějiny pro poučení budoucích.
(Vládní nařízení č. 169/1932 Sb.)

11. listopadu proběhlo na Starém kvartýru v Lužicích setkání kronikářů z regionu Podluží, které organizoval Obecní úřad Lužice. Kronikáři se v Lužicích setkali i v roce 2008 a 2009. Letošní schůzka byla spojena se školením, kde Mgr. Irena Chovančíková, ředitelka Masarykova muzea v Hodoníně přednesla informace o tom, jakým způsobem vést obecní kroniku, na jaký papír psát a tisknout, co používat na psaní, v jakém prostředí kroniku uchovávat a za jakých podmínek je možno ji vystavit. Zkušenosti kronikáři se podělili

Foto: Jarmila Létalová

o své poznatky se začínajícími, atmosféra byla výborná. Z časopisu Malovaný kraj se dostavil pan redaktor Vojtěch Urbančík s nabídkou spolupráce.

V. Kotásková

Již potřetí S Mikulášem do Francie

Je sobota večer, 4. prosince 2010. Přišla jsem domů s dobrým pocitem z dnešního dne. Jsem ráda, že mráz a sníh neodradil ty (a nebylo jich málo), kteří přišli podpořit svou účastí Klub česko – francouzského partnerství. Náš klub pořádá ve sportovní hale v Lužicích zábavnou adventní akci S Mikulášem do Francie. Cílů této akce bylo hned několik :

- navázat spojení přes internet s přáteli v naší partnerké obci Isdes, kteří také tento den pořádali již poněkolkáté

- telethon,
- dát možnost občanům symbolicky si zasportovat nebo si ověřit své znalosti z českého jazyka a tím získat žeton, kterým podpoří spolky a organizace v naší obci,
- ukázat činnost sportovních oddílů, které se scházejí ve sportovním centru v lužické hale,
- poslechnout si vystoupení dětské cimbálové muziky z Lužic,
- mikulášským balíčkem potěšit ty nejmenší,
- finanční výtěžek použít na

organizaci návštěvy francouzských přátel v Lužicích,

- příjemně se naladit na mikulášský a předvánoční čas.

Já jsem se zúčastnila a zde jsou mé postřehy z této akce:

Každý, kdo vešel do suterénu lužické haly, byl okouzlen příjemnou atmosférou a vkusnou výzdobou.

Nejen v názvu této akce, ale také ve skutečnosti nechyběl ani Mikuláš, a dokonce s ním přišli i čerti s andělem. Ve slušivém přestrojení pod vedením paní Jindry Schönové dokázali navodit tu správnou mikuláš-

skou atmosféru a mikulášským balíčkem odměnili všechny děti, které měly odvahu zazpívat či zarecitovat do mikrofону a nebo Mikulášovi do ouška.

Vystoupení cimbálové muziky pod vedením paní Ivy Šimčíkové bylo velmi krásné, převážně vánoční koledy a závěrečná instrumentální skladba z oblasti vážné hudby nás přesvědčily o tom, že naši mladí muzikanti jsou moc šikovní.

Během celého dne se konal cyklistický závod Tour de France. Trasu z Isdes do Paříže v délce 158 km jsme společně symbolicky odjeli na třech rotopedech. Podařilo se nám to celkem brzy, a tak jsme v závěru ještě několikrát absolvovali okružní jízdu Paříží. Každý účastník závodu získal žeton, kterým mohl podpořit lužický spolek nebo organizaci.

Žeton mohli převzít i ti, kteří si přišli zatancovat a zacvičit s hudbou, zumbu nebo aerobic pod vedením děvčat z deváté třídy základní školy (Eva, Tereza, Vendula, Jessica, Miša a Kristýna). Škoda, že vás bylo málo a že někteří se jenom dívali. Zřejmě jsme nezvolili vhodný čas pro tuto aktivitu. Po obědě se těžko cvičí. Snad příště vás bude víc.

Vyzkoušet své znalosti z českého jazyka jsme si mohli při diktátě, který diktoval ředitel základní školy. Necelá třicítka zájemců o diktát to zvládla s panem ředitelem skvěle. Za odvahu každý dostal žeton.

V průběhu celého programu jsme měli možnost nahlédnout,

jak to chodí na trénincích sportovních oddílů, které mají své hodiny v lužické hale ve sportovním centru. Katka Knápková trénuje All stars fitness tým dětí. Boxeři se scházejí pod vedením Romana Fialy a Street Dance vede Petr Janošek. Z ukázek jejich tréninků bylo vidět, že trenéři dělají tuto svoji práci rádi a mladí sportovci navštěvují jejich hodiny s nadšením a elánem. Přeji všem, ať jim to vydrží co nejdéle.

Myslím si, že činnost a program během tohoto krásného sobotního dne byly pestré a bohaté. Vše, co jsme od tohoto dne očekávali, se podařilo. Snad až na nižší výtěžek z této akce, než jsme předpokládali, a bohužel se naši přátelé nepřišli na internet, zřejmě snih a mráz udělaly svoje.

Těší mě, že se členové klubu s chutí zapojili a byli velkou oporou při organizaci této akce nejen tam, kde zabezpečovali jednotlivé činnosti, ale vždy tam, kde bylo momentálně potřeba. U vchodu vás vítala Mirka, Jana Š., Toník a Lucka. Na Tour de France dohlíželi Kája, Laďa a Maruška. Dana pomáhala při rozdávání mikulášských balíčků. Jana A. organizačně a technicky dořešila vše, co bylo potřeba. Matěj zajistil ozvučení a tím přispěl k tomu, že nás bylo lépe slyšet. Didier byl připraven navázat francouzskou konverzací. A sportovní centrum nám poskytlo prostory a rotopedy. Pokud jsem na někoho zapomněla, omlouvám se. Všem

tímto děkuji a zcela určitě děkuji těm, kteří se zúčastnili. Vždyť sbíráním žetonů pro svůj spolek či organizaci jste mohli získat volnou vstupenku na vystoupení vojenského uměleckého souboru Ondráš. A tady je pořadí podle získaného počtu žetonů: TJ Baník, Klub česko – francouzského partnerství, ZŠ a MŠ, Dětská cimbálová muzika, mužáci, zahrádkáři a včelaři, Brontosaurus a svaz chovatelů, Muzejní spolek a Slováký krúžek a Junák. Ostatní organizace zastoupení neměly.

Mgr. Jana Ličeníková

P. S. Soutěží o největší počet získaných žetonů jsme nechťeli vyvolat rivalitu mezi jednotlivými organizacemi, pouze chceme rozdat volné vstupenky na krásný pořad. Jako členka rady obce bych si do nového roku přála, aby chom se ve všech spolicích a organizacích v Lužicích naučili svou účastí a zapojením podporovat činnost a akce těch ostatních spolků a organizací. Pokud to zvládneme, budeme při pořádání akcí nadmíru spokojeni všichni, účastníci i organizátoři.

KÁVA, ČAJ A ROMANTIKA

Seznamte se s Janou Eyrovou, Elizabeth Bennetovou, Markétou Gautierovou a dalšími „Dámami minulých epoch“, které nám zapůjčila paní Růžena Hanáková z Hodonína. Čekají na vás také kouzelné panenky různých velikostí, představující jak dámy velkého světa, tak i malé uličnice. Dohromady je jich více než šedesát a všechny na vás čekají na Starém kvartýru v Lužicích, kde probíhá výstava „Káva, čaj a romantika“. Spolu s panenkami vás okouzlí křehká krása hrničků, konvíček a cukřenek vyrobených ve známých porcelánkách, jako je Stará a Nová Role, Rosenthal, Chodov, Wedwood, porcelán míšeňský i anglický. K vánoční náladě přispěl na vernisáži, která proběhla 3. prosince, violoncellový soubor žákyň Umělecké školy v Dolních

Foto: Jitka Konvičná

Bojanovicích pod vedením p. učitelky Havránkové. Návštěvníci se mohli seznámit s přípravou různých druhů čaje a kávy. Vystaveny jsou i samovary, kávovary, nádoby na přípravu maté a spousta jiných zajímavých věcí týkajících se těchto oblíbených nápojů. Výstava pokračuje dále o nedělích:

5.12., 12.12., 19.12. vždy od 14 do 17 hodin. Možná je i telefonická domluva návštěvy na číslech 606 814 727, 722 908 399, 775 371 202 až do poloviny března 2011. Starý kvartýr se těší na vaši návštěvu.

Věra Kotásková,
Muzejní spolek v Lužicích

Kulturní a společenské akce na první čtvrtletí roku 2011

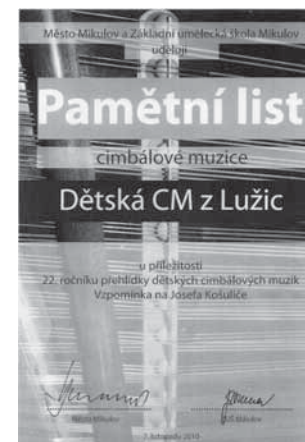
12. únor 2011	PLES SPORTOVců
15. únor 2011	VLČÍ MÁKY VÁLEČNÝM VETERÁNŮM
17. únor 2011	LUŽICKÁ LAŤKA
19. únor 2011	MOTOPLES
26. únor 2011	PLES SRPDŠ
5. březen 2011	FAŠAŇKOVÁ OBCHŮZKA
	FAŠAŇKOVÁ TANEČNÍ ZÁBAVA

KULTURNÍ OKÉNKO

Přehlídka dětských cimbálových muzik v Mikulově

Přehlídkový den je tu! Cesta do Mikulova proběhla v napjatém očekávání, jak budeme úspěšní, protože všechny cimbálové muziky byly ze základních uměleckých škol (Kyjov, Mikulov, Velká nad Veličkou), jen ta naše hraje jako zájmové sdružení při obci. O to víc byly děti nažhavené.

Po vřelém uvítání jsme si prohlédli prostor místního kina, kde se přehlídka konala, a v klidu se nachystali na zvukovou zkoušku. A byla nutná, jelikož odposlech způsoboval primáši problém v kontaktu s ostatními. Zažili jsme i pár krušných chvil. Tomáškoví se skoro doslova rozsypal klarinet. Ale díky pevným nervům a ochotě přítom-

ných rodičů se vše naštěstí dalo dohromady a Tomáš se mohl usmívat a s chutí si zahrát.

Na podium šly děti s dobrou náladou. Musím říct, že se moc

snazily a Lužicím ani sobě ostudu rozhodně neudělaly. Samy z toho měly dobrý pocit.

Po přehlídce dostala každá cimbálka pamětní list a dort. Mohli jsme se také vyfotit s panem Jožkou Černým, který byl „patronem“ přehlídky, a spokojeni odjet domů.

Je potěšitelné, že i když se přehlídka konala až v Mikulově, většina rodičů neváhala a jela po vlastní ose děti podpořit a pomoci. Povzbudivá byla také přítomnost paní místostarostky Ambrožové a kronikářky obce paní Kopřivové. Všem moc děkuji.

Iva Šimčíková, vedoucí DCM

Lužická cimbálka s Jožkou Černým

Spolupráce s Československou obcí legionářskou – jednotka Valtice

V září 2009 jsme vzpomínali na nadporučíka leteckého Štěpána Kurku – lužického rodáka, který při náletu německé Luftwaffe dne 2. září 1939 zahynul v polském Deblinu. Kromě pietního aktu si při této příležitosti mladší žáci mohli prohlédnout vojenskou techniku a starší se zúčastnili promítání filmu Tobruk.

V listopadu se pak někteří žáci naší školy zúčastnili besedy s válečnými veterány v památníku v Hrabyni.

V letošním školním roce umožnil pan František Trávníček naší škole zapojit se do projektu Československé obce legionářské – jednotky Valtice pod názvem „Vlčí máky válečným veteránům“. Jde o cyklus koncertů Vojenského uměleckého souboru ONDRAŠ Brno a jeho hostů v rámci projektu Péče o válečné veterány II. světové války a Rozvoje tradic československých legií ve Francii, Itálii a Rusku 1914 – 1920. Cílem projektu je zvídětelnit a připomenout problematiku péče o válečné

veterány II. světové války a v rámci blížícího se 100. výročí vzniku československých legií 1914 – 1920 ve Francii, Itálii a Rusku upozornit taktéž na tuto významnou historii. Formou kulturních projektů připomenout významné události národních dějin nejen veřejnosti, ale zvláště pak mladé generaci na základních školách.

Jsme rádi, že VUS ONDRAŠ zavítá i k nám do Lužic. Ve spolupráci s obcí Lužice a TJ Sokol Lužice žáci základní školy zhlédnou dvě představení v úterý 15. února 2011 dopoledne, pro I. stupeň a mateřskou školu to budou „Zatoulané pohádky“ a pro žáky druhého stupně „Rande naslepo“.

Večer je připraven pro veřejnost program „Vlčí máky válečným veteránům – Z kraje do kraje“. Toto vystoupení se uskuteční v úterý 15. února 2011 v 19 hodin v Sokolovně. Všichni jste srdečně zváni.

Mgr. Jana Ličeníková

Obec LUŽICE u Hodonína a Československá obec legionářská pořádají benefiční vystoupení VUS ONDRAŠ Brno

**Vlčí máky válečným veteránům
- Z kraje do kraje**

15. února 2011 od 19 hodin, Sokolovna Lužice

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ!
Výtěžek dobrovolného vstupného je určen na vybavení domovů pro válečné veterány II. světové války

... pomozte těm, kteří si to opravdu zaslouží ...

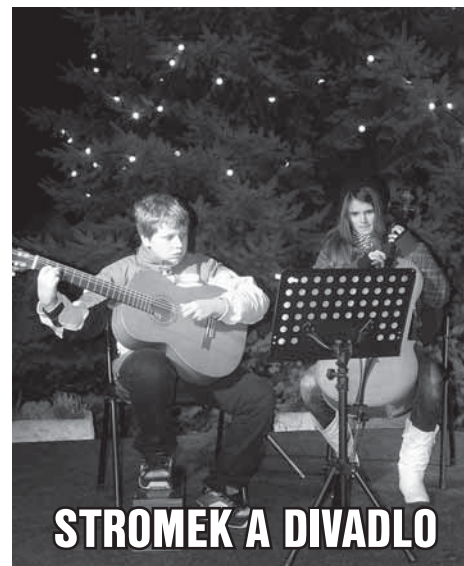

Foto: Jana Králová

Zima. Přišla bezohledně a v poslední listopadovou sobotu zahalila Lužice do bíla.

Neklamné to znamená přícházejícího adventu a blížících se Vánoc.

První adventní neděli rozzaříme nádherný stříbrný smrk, který před Hubačkovým rostl léta do krásy, aby se letos stal tradičním symbolem Vánoc pro celou obec.

Počasí se od soboty umoudřilo, jakoby zapomnělo na předpovědi meteorologů o tom, že se má zbláznit. Třeba prostě jen zůstalo v němém úžasu nad počtem lidiček scházejících se u obecního úřadu...

Pod ještě ztemnělým stromem magicky zářily nasvícené jesličky a dav lidí se začal těsně před pátou očividně dělit na dvě části: jedna, ta větší, natahovala krky a snažila se zaujmout strategicky nejlepší místo před podiem, ta druhá, menší, ale nervóznější, pilovala detaily rozmístění na podiu, ladila nástroje i hlasy.

Celou slavnost zahájily tóny písně, jejíž první slova bezděky utišila diváky a jakoby i oni chtěli zachytit na vlastní uši, jak „už z hor zní zvon...“. Do ticha zaznělo dětské „jů“ a stříbrné jehličky smrku se začaly „parádit“ ve světle svíček. Tak už je to tady, letos jako jindy, opět stejné a přesto nové.

Dětičky z mateřské školky, jako šňůrka barevných hříbečků pod stromečkem, svou nevinností a nefalšovaným dětským nadšením rozzařily pomyslně ta nejširší patra smrčku.

Žáci ZUŠ ozdobili další část stromku svým nasazením, se kterým se potýkali s věčnou zákeřností zimy, která prostudila struny a těla hudebních nástrojů. Tóny písně však zvrátily vítězství na jejich stranu a byli odměněni potleskem a uznáním.

Další barevný had na pódiu. Ne, už nemůžeme říct děti, jsou to slečny a mladíci, žáci základní školy. I oni „věší“ své tóny a verše na větvíčky smrku a vytváří tak skutečně slavnostní atmosféru pro všechny z nás.

Čtyři malí králové z kroužku malých čtenářů slavnostně zdobí svým vystoupením ta nejvyšší patra stromku. Zbývá již jen „zkompletovat“ výzdobu. Dvěma spirituály přispívá chrámový sbor.

Stromeček je ozdoben, nezbyvá než rozloučit se. Co je zajímavého na loučení? Jřejmě nic, jen to „stromčekové“ bylo něčím zvláštní. Zvláštní trpělivostí a hrdinstvím moderátorky. Bez pomoci techniky poctivě prezentovala celé své závěrečné slovo i přesto, že mnozí se již „hlasitě houfovali“ do Sokolovny na pohádku. Prostě si řekneme: „Smůla, i sebelepší technika selže,“ a s porozuměním se díváme směrem ke zvukaři. Ten později se stoickým klidem prohlásil: „Dva LUMPÍCI z Lužic rozpojili hlavní kabel.“ Zřejmě nechtěl kazit tu sváteční atmosféru. Raději si nepředstavuji, co mu místo „lumpíků“ běželo hlavou...

Záměrem vytvořit výjimečnou neděli pro celou rodinu je nabídka divadelní pohádky Princezna s dlouhým nosem brněnského divadélka Koráb. Sál je plný, divadelníci vtahují malé diváky do děje. Daří se to skvěle, děti se cítí být nedílnou součástí představení. Trochu se to vymstilo v momentě, kdy „Honza“ „balil“ princeznu „vyléčený“ nos. Hadice, která se jako nos šířila po vzoru Tří veteránů mezi diváky, měla být po „vyléčení“ zase smotána. „Honza“ musel svěst urputný boj o odevzdání „nosu“. Zřejmě díky své prokazatelné otřlosti a výmluvnosti „Honza“ nakonec, jako v každé pohádce, vyhrává.

Nad vším vítězí pocit, že děti si užily skutečně krásné interaktivní představení, na které budou díky opravdu obětavým hercům vzpomínat...

P.S. ...a to počasí se nakonec přece jen zbláznilo!

Jana Králová

Hallelujah

Já slyšela jsem akord znít
Co může Pána potěšit
Zrozeno dítě z Panny
krásné nám
Teď zní tu tiše vznešeně
Nám naděje spí na seně
A chór andělů zpívá
Halleluja
Halleluja, halleluja...

Ten okamžik
se vzácným stal
Tím darem, který Bůh
všem dal
Nechť láska vstoupí
v každé srdce nám
To světlo Boží rozsvítí
Když matka dítě políbí
A svět s anděly zpívá
Halleluja
Halleluja, halleluja...

Přej lásku Boží
blízkým svým
I lidem Tobě neznámým
Tu lásku, která vrátí se
zpět k nám
Jak čisté dítě úsměv svůj
I Ty jej Pánu podaruj
Vyzpívej svoji víru
V halleluja
Halleluja, halleluja...

Teď v dálce zvony tiše zní
Já cítím kouzlo vánoční
Ten zázrak nesem navždy
v srdcích svých

**Obec Lužice ve spolupráci
s Římskokatolickou farností v Lužicích
vás zvou do chrámu Páně sv. Cyrila a Metoděje
na**

SPOLEČNÝ ADVENTNÍ KONCERT

**Chrámového sboru z Lužic,
Dětské cimbálové muziky Lužice
a žáků ZUŠ v Lužicích
dne 22. prosince 2010**

v 19:00 hodin.

Slovem provází Tatiana Hromková.

Všichni jste co nejsrdečněji zváni.

Pár tónů může radost dát
Tak nebojme se zazpívat
Ten akord lásky Boží
Halleluja
Halleluja, halleluja...

*Melodie: Leonard Cohen
Text: Jana Králová (pro
sólistky chrámového sboru
u příležitosti adventního
koncertu)*

VÁNOCE

I když sněhu není moc,
je pár hodin do Vánoc.
Přeji tedy plná bříska,
spoustu dárků od Ježíška,
pohodu a klid, tak jak to má být.
Hezké vánoční svátky,
ať máte čas na pohádky,
ať se na vás štěstí směje,
ať vás láska stále hřeje,
ať vás úspěch provází
i v roce, který přichází.
Ucpěte komíny, nepusťte Santu,
užijte cement anebo maltu.
Otevři okna, nasad si kulíšek,
dárky ti přinese jedině Ježíšek.

Lucie Dulovcová, 3.tř.

Do naší třídy chodím rád,
vždy mě tam čeká kamarád
a naše paní učitelka
je naše hlavní cvičitelka.
Mám rád, když napadne sníh
a zdobíme ve škole stromček,
a taky když balíme
každému dáreček.
Těším se na vánoční prázdniny.
A po Vánocích hurá zase do třídy.

Ondřej Koštuřík, 3.tř.

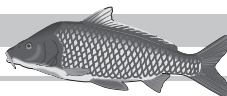
Vánoční zamyšlení

Doba adventní oznamuje blížící se příchod vánočních svátků a můžeme říci, že v naší vlasti ji charakterizuje shánění vánočních dárků pod stromček. A právě tento shon, dnes obzvláště vypjatý vzhledem k složité ekonomické situaci naší země, bývá kritizován: zapomíná se, říkají kritici, že smysl vánočních oslav je především duchovní, nikoli materiální. Kdo má pravdu? Patří dárky k Vánocům?

Zeptejme se nejdříve, odkud se vzal ten zvyk dávat dárky blízkým zrovna na oslavu narození Ježíše Krista? Ne všechny národy používají k tomuto vzájemnému obdarovávání 24. prosinec, některé čekají až do 6. ledna, tj. na den Tří králů. Byli to právě ti tři králové, kteří přinesli své dary novorozeňátku do Betléma. Představme si: ti tři králové-mudrci měli odvahu vydat se podle hvězdného úkazu odkudsi zdaleka neznámého kam, opustit domovy, a to ne proto, aby dobyli neznámé země či udělali výhodný obchod a měli víc a víc peněz, ale pouze proto, aby sami obdarovali svými dary jakési neznámé děťátko v jesličkách. Ti tři králové zdánlivě nic nezískali na oplátku. Naše běžné účetnictví by asi nad tím zaplakalo, vždyť my většinou dáváme pouze proto, aby ti druzí dali zase nám (a čím víc, tím líp). Jenomže to není logika těchto mudrců - ani logika Boží, kterou můžeme vidět právě v Betlémě - já dávám bez účtování. Vydávám se a nečekám na odměnu. Nekalkuluji. Žádné účetnictví. Obdarovat z čisté lásky a umět i přijmout dary z čisté lásky, jak dodával sv. František z Assisi, ten, který vytvořil první betlém - to je jedno z nejlubších vánočních tajemství. Velikost obdarování není v počtu a nákladnosti daru, ale v lásce s jakou jej dávám. Můj dar se tak stává znamením láskyplného vztahu a vyznáním lásky samé: nebyl jsem vždy bezvadný a bezchybný, omlouvám se, promiň, dar dávám ne, abych si tě koupil, ale abych beze slov vyjádřil: mám tě rád, miluji tě, odpusť, budme spolu.

Čisté Vánoce tak vyžadují nejenom čisté domácnosti, ale především čisté dary. A ty zase čistá srdce. Snažme se o ně.

*P. Robert Prodělal,
administrátor lužické farnosti*

Na Písečném, jak jsme zvyklí v Lužicích říkat, bylo začátkem prosince takové „jakoby ticho před bouří.“ Padal první sníh a nic netušící kapříci v sádkách čekali na svůj osud.

Nejvyšší čas položit spolumajiteli a řediteli Rybářství Hodonín s.r.o. panu Ing. Oldřichu Pechovi několik otázek pro čtenáře Lužického zpravodaje:

Pane Pecho řekněte nám

1. Jak velká je rybníční soustava na Hodonínsku v současné době? Na jaké rozloze hospodaříte?

Na Hodonínsku hospodaříme na více než 500 ha rybníčních ploch, což představuje téměř 90 rybníčních děl. Přestože historie chovu ryb na Hodonínsku sahá až do středověku, většina rybníků byla postavena v polovině minulého století. Naše společnost však chová ryby ještě na severní Moravě a na Slovensku.

2. Kolik ryb ročně vyprodukuje a jaká je druhová skladba ryb?

Roční produkce Rybářství Hodonín je okolo 6.000 q ryb, což nás řadí mezi nejproduktivnější rybářské podniky v celé České republice. Kromě kapra produkujeme prakticky všechny ostatní druhy sladkovodních ryb. K této skutečnosti významně přispívá činnost naší rybí líhně, díky které je naše společnost soběstačná ve výrobě plůdků a jako jedna z mála v ČR produkuje na chov náročné býložravé ryby.

3. Pro vinaře byl letošní rok v důsledku počasí velmi náročný s podprůměrnou úrodou. Jaký byl rok 2010 pro rybáře?

Podobně jako v ostatních odvětvích zemědělské výroby i v rybářství nepatří letošní rok k těm nejlepším. Je to způsobeno dlouho trvající zimou, nevýraznými teplotami v létě ale především rozsáhlými povodněmi, které

nás výrazně poškodily především na úbytku rybí obsádky. Pro všechny naše zákazníky ale budeme mít ryb dostatek.

4. Kam nejdál do světa doputuje na vánoční stůl váš kapr? Prý až do Francie. Je to pravda?

Ano je to pravda, a nejenom tam. Naši kapři putují přímo nebo zprostředkovaně hlavně na Slovensko, dále pak do Rakouska, Polska, Německa, Itálie a před nedávnem i do Srbska, kde náš „šaran“, což je srbsky kapr, byl vyhledávanou pochoutkou na vánočním trhu.

5. Jsem přesvědčena o tom, že většina našich občanů bude mít na vánočním stole rybu právě z vašeho rybářství. Prozradte nám, jak dlouhá je cesta kapra na vánoční stůl?

Při letošním slavnostním výlovu rybníka Dvorský mohli obyvatelé hodonínského regionu obdivovat krásu rybářského řemesla a sledovat, jak naši kapři putují z rybníka do sádek. Avšak je nutno podotknout, že to není začátek cesty kapra na vánoční stůl, ale téměř jeho finále. Vyloveným rybám zbývají do Vánoc necelé dva měsíce, ale samotná tržní ryba je již minimálně tříletá. Po narození v naší rybí líhni přes jednoletý plůdek, dvouletou násadu a tři až čtyřletou tržní rybu jdou naši kapři do sádek, kde dochází k jejich přípravě na Vánoce. Ryby zde plavou v čisté vodě bohaté na kyslík, dochází k jejich zklidnění, stabilizaci metabolismu a určitému vyčištění masa před jejich konzumací.

6. Který druh ryby vám osobně nejvíc chutná? Objeví se ve vašem štědrovečerním menu?

Díky produkčním schopnostem naší firmy máme v naší podnikové prodejně k dispozici prakticky kompletní druhovou skladbu sladkovodních ryb. Pro mne je však vždy největší pochoutkou tradiční kapr, který je pro mne

symbolem naší práce, nositelem letité rybářské tradice v našich zemích, na kterou jsme se všemi spolupracovníky našeho rybářství právem hrdí.

7. Prozradte nám nějaký dobrý recept na úpravu sladkovodní ryby.

V současné době zaznamenáváme obrovský nárůst zájmu o konzumaci sladkovodních ryb, zejména kapra. Proto i v řadě televizních pořadů proběhla řada akcí spojených s přípravou ryb, které se setkaly s velkým ohlasem. Je vidět, že naše ryby lze připravit na způsoby doposud neznámé, avšak až neuvěřitelně chutné. Vše lze kdykoli vidět na stránkách pořadu ČT 1 Kluci v akci, kde řada rybářských podniků prezentovala své oblíbené způsoby úpravy. Pro všechny čtenáře přesto uvedu recept na úpravu kapra, který je nejžádanější při slavnostním výlovu rybníka Dvorský:

Kapr na zelenině

Suroviny: Kapr, mrkev, petržel, celer, cibule, hladká mouka, olej, sůl, česnek

Očištěného kapra nakrájíme na podkovičky, které osolíme a očesnekujeme. Necháme dvě hodiny nalezet. Mezitím si připravíme zeleninu. Mrkev, petržel, celer, cibuli nastroháme na nudličky, které podusíme na oleji. Porce kapra obalíme v mouce a pokládáme na plech s rozpáleným tukem. Poklademe dušenou zeleninou a pečeme asi 30 minut.

Příloha: chléb, vařené brambory

8. Schováváte si také rybí šupinky pro štěstí?

Rybí šupina byla od nepaměti symbolem peněz a štěstí a je rybářskou tradicí nosit rybí šupinu za kloboukem. Já sám ji za kloboukem rovněž nosím. Rybářské řemeslo a chov ryb jsou spojeny s určitým pocitem hojnosti a ne nadarmo jedno čínské přísloví praví – chceš-li být šťastný celý život, staň se rybářem.

Děkujeme za Vaše odpovědi!

Petrův zdar!

Ptala se Jana Ambrožová

Strom splněných přání

Josef Mikeš

Malý dar dušičku rozzáří více než veliké sliby.

Slíčky stékají po tváři, kde láska rodiny chybí.

Pod stromek dáme kasičku ať je těch dárečků více.

Nech aspoň na malou chvíli uschnou ty dětské líce.

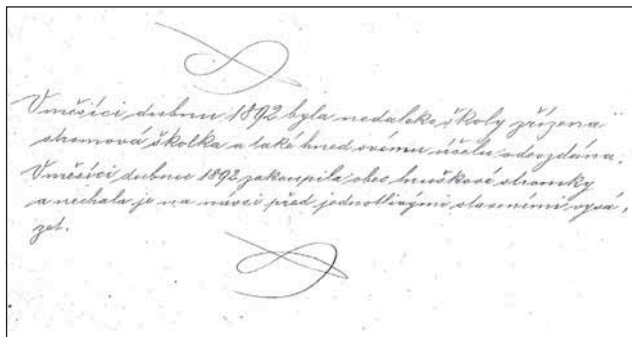
Až zazvoní rolničky
v dáli potichoučku,
pak najdeme dětičky
u stroměčku v hloučku.
Nazdobená jedlička
vymění jim tiše
za dárečky psaníčka,
co Ježíškovi píše.

Letos v říjnu, když jsem sledovala rozhlasovou stanici Brno, vysílali právě pořad „Životopisy“, zajímavé vyprávění o Rudolfovi Hrušínském. Když jsem zaslechla zmínku, že závažná změna jeho jména se stala v Lužicích u Hodonína, chtěli jsme se dozvědět více podrobností, případně seznámit se s obsahem celé knihy. Pomocí redaktorů z rozhlasových stanic Brno, Olomouc a hlavně paní Evy Dvořákové, která zpracovávala scénář do cyklu „Životopisy“, a také z internetu jsem získala přece jen informace i rady k dalšímu pátrání a kontaktům ke slavné herecké rodině Hrušínských.

První herecké šlépěje a osudová změna jména:

... v květnu roku 1913 přišla pro Rudolfa Böhma nečekaná nabídka. Šestnáctiletého Rudolfa oslovil ředitel malé divadelní společnosti V. Slavinský s dotazem, jestli chce být hercem a jaké by měl finanční požadavky... Pro mladého chlapce tato nabídka znamenala neuvěřitelný krok k naplnění jeho dětské touhy. Ke Slavinského společnosti se připojil na Moravě. Procestoval s divadelníky okolí Brna a Hodonína. Hrál a také měl na starosti rekvizity. ... Hovoříme ještě o Rudolfovi Böhmovi, kterému se stala na

Kopie zápisu z nejstarší školní kroniky z r. 1878

Hostinec Václava Štorka v r. 1915

štaci v Lužicích u Hodonína zajímavá příhoda.

Jednou položil Rudolfovi divadelní kolega památnou větu: „Poslechnou, Böhme, že si nedají lepší jméno. To jim lidi na vesnici budou říkat do smrti Bóm, když budou mít na plagátech to jejich Böhme?“ ... Rudolfovi se myšlenka zalíbila a vrtala hlavou.

Rozhodla náhoda:

... Na již zmíněné štaci v Lužicích u Hodonína hráli hru Zlodějka dětí. Rudolf měl na starosti i rekvizity - sehnat dva živé kohouty. Při jejich shánění, objevil v jedné zahrádce krásné zralé hrušky. Nevyržel a jednu utrl. Najednou se odkudsi vynořil majitel a pěkně mladého „zloděje“ prohnal.

Historika s hruškou se brzy v Lužicích roznesla a kohosi napadlo napsat na Rudolfovy dveře - Rudolf Hruškovský - dramatický umělec.

Nové jméno bylo na světě a později definitivně změněno na Hrušínský.

Pátrání a úvaha lužické kronikářky:

Z nejstarší kroniky v obci /kroniky školní z roku 1878/ přečetla zápis: „V měsíci dubnu 1892 byla nedaleko školy pořízena školka a také hned svému účelu odevzdána. V měsíci dubnu 1892 zakoupila obec hruškové stromky a nechala je na návsi před jednotlivými domy vysázet.“

Když Rudolf Hrušínský jako 16-letý v roce 1913 hrál v Lužicích ve hře Zlodějka dětí a sháněl rekvizity-dva živé kohouty, hrušně již rodlily. Zde si mohl hrušku snadno utrhnout. Příhoda o utržené hrušce se jistě po Lužicích vyprávěla. Možná právě některá z obdivovatelek napsala na dveře - Dramatický umělec Hruškovský. Divadlo mohli hrát v té době právě jen na návsi v hospodě „U Štorků“, kde bylo jeviště, kde se hrávala divadla. Fotografie této hospody se zachovala. Nyní stojí na jejím místě restaurace SEVA a vlastní ji praprotomci Štorků.

PŘEHLED PRO LUŽICE VÝZNAMNÝCH VÝROČÍ V ROCE 2011

- 1511 koupil celou ves Vilém z Pernštejna (500 let)
- 1511 Lužice se staly trvale součástí hodonínského panství (500 let)
- 1601 je doloženo 11 polních tratí současného katastru (410 let)
- 1841 železniční jednokolejná trať Přerov-Břeclav (170 let)
- 1861 vznikla v obci cihelna (150 let)
- 1921 vznikla TJ Orel (90 let)
- 1931 zastavena těžba uhlí, likvidace šachet (80 let)
- 1931 Tomáš Baťa zřídil v Lužicích prodejnu obuvi (80 let)
- 1931 dostavěn a otevřen Lidový dům (80 let)
- 1931 založen fotbalový klub Rudá hvězda (80 let)
- 1936 zřízen samostatný farní úřad, farář J. Krejčí (85 let)
- 1961 sloučení JZD Lužice a JZD Mikulčice (50 let)
- 1991 z podniku Igla se stává Akra a. s. (20 let)
- 1991 obnovena činnost Lidové jednoty (20 let)
- 1996 byla v Lužicích zřízena pobočka ZUŠ Dolní Bojanovice (15 let)
- 2001 dokončena výstavba hloubkové kanalizace (10 let)

Rudá hvězda v r. 1933

PODĚKOVÁNÍ

Rada obce Lužice děkuje za dlouholetou pomoc a spolupráci při vydávání Lužického zpravodaje členům redakční rady Mgr. Stanislavu Vavrysovi, Mgr. Miroslavu Hunčovi, Bc. Petře Lorencové, PhDr. Miroslavě Roškové CSc. a Andree Janulíkové.

CO SE NEVEŠLO DO PUBLIKACE O OBCI

Letos v prosinci jsme dostali od paní Miroslavy Štorkové roz. Hudcové mnoho fotografií, které připomínají mládí její i jejího manžela pana Josefa Štorka, příbuzných z obou rodin - Hudcových i Štorkových. V nejstarší kronice Lužic zapsal kronikář Martin Komosný v roce 1931 :

- Továrník pan Tomáš Baťa rozšířil prodejny obuvi i na vesnice. Také u nás je od 1. dubna zřízena prodejna v domě pana Josefa Marady. Úpravná výkladní skříň upoutává občanstvo i děti. Současně zřídil i správkárnu obuvi.
- Z obce se odstěhoval na Slovensko bývalý starosta a největší sedlák Josef Marada. V domě je zřízena prodejna Baťa.

Pan Josef Kmošek byl vedoucím i v nově postavené prodejně Baťa. Státní podnik Jednota vlastnil prodejnu až do 1. 12. 1990. Poslední vedoucí v soukromé prodejně byla paní Vlasta Dovrtělová až do 31. 3. 2003

Baťa prodejna v roce 1942: prodavačka Mirka Hudcová, švec Josef Horňáček a vedoucí p. Kmošek

Znáte svou obec?

Kde je umístěn tento kříž?

Kříž na ul. Břeclavská směr Josefův

**Výkonný výbor
Tělovýchovné jednoty
Baník Lužice**

**PŘEJE VŠEM SVÝM ČLENŮM
A FANOUŠKŮM
VŠECHNO NEJLEPŠÍ
DO NOVÉHO ROKU 2011.**

P o č a s í - zápis z roku 1929

KRUTÁ ZIMA

Letos řádila zima velmi krutě. Dle pozorování stát. úřadu meteorologického nebyla zaznamenána taková zima po 153 let. Napadly spousty sněhu, přes 30 cm, cesty zaváty, led silný 80 cm. Mrzlo celý leden, bylo stále přes 30 st. pod nulou, ba ku konci ledna a počátkem února dostoupil mráz -33 st.C. (V Čes.Budějovicích 12.února -44 st.C). Ještě 12.února je -33 st.C. Na dráze nastaly značné poruchy. Kolejnice praskají, vlaky mají velké zpoždění, až pětihodinové, některé osobní vlaky vůbec nejezdí. Namnoze uvázly vlaky v sněhových závějích. Mnoho lidí omrzlo. Jeví se nedostatek

uhlí,školy jsou od 17. do 28. února zavřeny. Hladoví zajíci přicházejí až k obydlím do zahrad a okusují keře a stromky.Také v polích jsou mladé stromky od zvěře zničeny. Zajíci poškodili i vinohrady.V lesích vyhnulo hladu a mrazem na 75% zvěře (zajíců,srnek,ptactva). Skorem všechny dlouholeté ořechy v obci pomrzly úplně.

Ještě 10. března je - 18 st.C,teprve po desátém se otepluje na +5 st. C a začíná tát. Ale za to na Velikonoce od 1.do 7.dubna napadlo zase na 10 cm sněhu a mrzne. Pak již nastaly pravidelné jarní dny.

Z kroniky obce vypsala M. Kopřivová

Napsali nám...

Vážení čtenáři, pojďte se se mnou podělit o jeden zajímavý životní příběh.

19. října 2010 se v naší obci dožila krásného jubilea 90-ti let paní Bohumila Hromková.

Narodila se v rolnické rodině Matouše a Marie Maradových.

Protože hospodářství u Maradů patřilo k největším v obci, od mládí i s bratrem Vojtěchem byla vedena k zemědělské práci.

Od svých šesti let byla nadšenou cvičenkou Sokola, jako začka, dorostenka, žena, až se ji dostalo titulu náčelnice Sokola.

V mládí byla jejím vzorem paní učitelka Korejsová a pan prezident Masaryk. Velmi ráda vzpomíná na příjezd prezidenta Edvarda Beneše do vlasti, který projížděl naší obcí, kde ho vítala lužickým vínem při zastavení u kostela spolu s panem Jožkou Kotáskem a panem farářem Krejčím.

Přes svůj velmi dobrý prospěch nemohla navštěvovat žádnou odbornou školu, protože její otec Matouš Marada nebyl zdrav a práce

při tak velkém hospodářství vyžadovala účast celé rodiny.

V roce 1946 se provdala za Antonína Hromka.

Z manželství se narodili tři synové – Petr, Pavel a Vojtěch.

V padesátých letech byla Hromkovým znárodněna jejich živnost – hospoda a řeznictví. Paní Hromkové bylo později umožněno prodávat v jejich vlastní masně. Dům byl v podstatě vyvlastněn a za bydlení byli nuceni platit nájem. Potom paní Hromková v roce 1966 odešla na prodejnu obuvi do Dolních Bojanovic, kde prodávala až do odchodu do důchodu.

Pan Antonín Hromek – její manžel,w vstoupil do JZD a pracoval nejprve jako zootechnik, později jako traktorista, také až do odchodu do důchodu.

Vezmeme-li v potaz, jak těžká byla tenkrát doba, zoufalé začátky a slabé platy v začínajícím družstevním hospodářství, nebylo rodině rozhodně co závidět.

Veškeré úsilí manželů Hromkových se soustředilo na výchovu a studia všech tří synů na vysokých školách.

I přes obtížnost doby se to podařilo a všichni tři synové vystudovali.

Pan Antonín Hromek zemřel v lednu roku 1997. Paní Bohumila Hromková ho přežívá zatím o třináct let.

I když se pokračující stáří hlásí a na povrch vyploouvají různé zdravotní problémy, je stále aktivní a těší se v kruhu svých známých, dětí, vnoučat a pravnoučat.

Velmi poučné pro život její i každého z nás a stále se opakující je krédo, které mi paní Hromková řekla na závěr:

„Neříkej nikdy, že úsilí ztraceno, nepouštěj z rukou svých osudu vřeteno, neházej předčasně flintu svou do žita, nerozlij žití číš dřív, než je dopita, nejsou jen všední dny, je také neděle, každý si lehne, jak sám si ustele.“

Miroslava Ištvánková

Vážená redakce

K 90. narozeninám jsem byla popřát paní Mirce Jeřábkové, která nyní žije v domově důchodců až v Prostějově. Paní Mirka se narodila 1. listopadu 1920 v Lužicích rodičům Josefu a Marii Jeřábkovým. Měla dva bratry - Vlastimila a Zdeňka. Vlastimil zahynul na počátku druhé světové války při přechodu hranic. Zdeněk žije v Austrálii. Mirka pracovala stále ve firmě Baťa ve Zlíně. V Lužicích bydlela až do roku 2006, kdy svůj domeček prodala pro potřebu naší obce.

Prostějov - místo tak vzdálené od svého rodiště a dlouholetého bydliště zvolila na přání svých příbuzných - synovce pana Jeřábka, který, ji i se svou rodinou v domově často navštěvuje, autem vozí o víkendech do přírody a na chatu.

Mirku si my, starší senioři, velmi dobře pamatujeme. Vždy hezky upravenou, štihlou paní

s černým chundelatým psičkem na vodítku, na procházce. Bydlela za obecním úřadem v malém domečku se zahrádkou. Ještě v 70. a 80. letech bylo v létě nejmilejším místem jejího pobytu koupaliště Cihelna. Plavala, četla, na voru i dece „chytila sluneční bronz“. To se určitě kladně podepsalo i na jejím zdraví - vysokém věku, celkové tělesné i duševní vitalitě.

Když jsem ji přijela navštívit, předat dárek knížku „Lužice v proměnách času“ a pozdravy Lužičanů, seděla v klubovně a poslouchala dechovku z brněnské rozhlasové stanice. A stále „kočka“ - rozhodně to nebyla devadesátiletá stařenka o berličce, s vrásčitou tváří a neupravenými šedinami.

Vše chtěla o Lužicích vědět, vše si pamatovala a mám vyřdit, že na Lužice stále vzpomíná a všechny srdečně pozdravuje.

*Pozdrav od paní Jeřábkové
vyřizuje Miluška Kopřivová*

PODĚKOVÁNÍ

Sochařské sympozium

V pořadí již páté se konalo tento rok v Lužicích. Za ty roky se Lužice proměnily a proměňují ve stále zajímavější a přitažlivější obec. My, kteří zde žijeme, si ani neuvědomujeme, že sochy se staly součástí našeho života, ale ti, co přijíždějí a Lužice navštěvují, s očekáváním i zvědavostí sledují tento pozitivní vývoj. Jistě to nejsou jenom sochy, ale i koncepční urbanistické prvky a celková úprava obce, jednotlivých lokalit a ulic. Samotné sympozium také láká návštěvníky vždy novými tématy a tvorbou mladých začínajících sochařů. V prvních ročnících jsem zvala své studenty a doplňovala o absolventy jiných škol. Společně jsme tvořili zázemí pro kontinuitu následujících sympozií. Dnes je tomu naopak. Moji studenti ale stále Lužicemi žijí, vrací se na vernisáže, vinobraní a nejsou to pouze oni, ale i další bývalí účastníci sympozií. V současné době jsou všichni účastníci noví, pro mě neznámí a tím, že jsou dost mladí, je vše náročnější a více vyčerpávající.

Jsem velmi ráda, že za ta léta se kolem mne vytvořil tým přátel a občanů, na které se mohu

spolehnout, kteří neodmítnou pomoc, ale naopak přispějí svými možnostmi a nápady. Právě vám všem chci na konci roku poděkovat. Upřímně si vás vážím, oceňuji vaši pomoc, práci a čas a poprvé za pět let vám touto formou chci popřát:

„Rozzářené Vánoce, zdraví, štěstí a klidný život v roce 2011.“

Bez vás by se sympozium nedalo uskutečnit na takové úrovni a s krásnou atmosférou po celou dobu konání. Těším se na společná setkání v roce 2011.

„Krásné Vánoce všem, kteří přejí sympoziu, těší se na něj a mají rádi umění. Úspěšný rok 2011.“

Zakončím výrokem, který na konci života pronesl jeden ze světových sochařů, Francouz François-Auguste-René Rodin (1840 - 1917):

„.....a lidé říkají, že sochařina není krásné umění.“

*ak. soch. L. Pecková, absolvent
uměl. aspirantury, kurátorka*

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme firmě DD-PNEU za finanční podporu
při vydávání Lužického zpravodaje

ZA DÁRKY K MIKULÁŠI PRO ZŠ A ČTENÁŘSKÝ KROUŽEK DĚKUJEME:

Vagunda - Lužičan, Sobotkovi - Lužák, potraviny u pošty - Ungerová,
Bílikovi - Štela, potraviny - Baladová,
květiny - Mikulicová, papírnictví - Polášková, OÚ Lužice.

„Nejcennější co může člověk dát svým bližním, je láska...“

Jubilanti - říjen - prosinec 2010

Na fotce paní Bohumila Hromková s gratulanty

Milan Smolík	80 let
Božena Smolíková	80 let
Viera Vojtišková	80 let
Blažena Krejčířiková	80 let
Bohumila Hromková	90 let
Libuše Ambrozová	90 let
Otilie Geierová	92 let

Co nejupřímněji gratulujeme...

„Muž a žena jsou dvě noty,
bez nichž struny lidské duše nevydají ten
správný a plný akord.“ (Mazzini)

V měsíci listopadu oslavili manželé

**Zdeňka a Karel Hodesovi
zlatou svatbu.**

Do dalších společných let jim přejeme
všechno nejlepší....

Mají vaši blízcí v roce 2011 významné životní jubileum?

Narodilo se Vám dítě a přejete si zúčastnit se vítání občánků?

Chtěli byste, aby SPOZ Vaším rodinným příslušníkům přišel popřát nebo aby jejich jubileum bylo zveřejněno ve Zpravodaji? Nezapomeňte nám to včas oznámit na obecní úřad.

Sbor pro občanské záležitosti v Lužicích

Ani jsme se nenadáli, už jsou před námi na dosah vánoční svátky a také konec roku, který nás obvykle vybízí k zamyšlení a též k hodnocení uplynulého období nejen u sebe, ale i v organizacích, spolcích nebo komisích, jejichž jsme členy a ve kterých pracujeme.

Ve sboru pro občanské záležitosti v Lužicích pracujeme v tomto složení: Zdena Hřebačková, Marie Bayová, Zdeňka Šimková a Ludmila Pindová. Naše práce je soustředěna na návštěvy občanů – jubilantů ve věku 80, 85, 90 a více let.

Při osobní návštěvě předáme malý dárek a kytku. Jubilant i ostatní přítomní se podepiší do kroniky SPOZ. Jubilanti rádi vzpomínají na mladé roky, vypráví různé historky a často dojde i na písničky. Obvykle odcházíme z návštěvy s dobrým pocitem a dojmem, že zase máme k sobě blíž. Na toto setkání pak vzpomínají

a my též. K některým se po několika letech znovu vracíme a některé mezitím i bohužel doprovázíme na místo trvalého odpočinku, odkud není návratu. Pak už zůstanou jenom vzpomínky, ale takový je život.

Návštěvy občanů:	80 letých	11
	85 letých	2
	90 letých	2
	91 letých	1
	92 letých	1
	94 letých	1
	zlatá svatba	1

Do roku 2011 všechno nejlepší, hodně zdraví, štěstí a rodinné pohody přejí

členky Sboru
pro občanské záležitosti Lužice

Zemřelí občané v roce 2010

Antonin Anders	57 let	Josef Novosád	89 let
Zdeněk Tomšů	67 let	Ladislav Hubáček	79 let
Marie Macková	62 let	František Jarošek	78 let
Anna Lacková	83 let	Květoslav Parák	54 let
Jaroslav Sýkora	80 let	Jaroslav Jagoš	60 let
Jaroslav Benada	92 let	Štefania Vašková	71 let
Hana Mazuchová	50 let	Jaromír Prokop	84 let
Aleš Fukalík	32 let	Vladimír Pinda	81 let
Libuše Prokopová	81 let	Růžena Pavková	80 let
Anna Nováková	79 let	Anna Muchová	77 let
Jan Makudera	77 let	Eliška Žilinková	73 let
Žofie Příkazská	84 let	Rudolf Kašík	63 let
Věra Jachanová	91 let	Doc. Ing. Oldřich Šabart CSc.	85 let
Vlasta Hudcová	82 let	Ludmila Ábelová	49 let
František Benada	81 let		

Měšťanská 109, 695 01 Hodonín, anovcin@firmaplus.cz
Tel.: 518 340 763, Fax: 518 321 031, www.firmaplus.cz
Majitel a jednatel firmy: Josef Anovčín - 603 846 296

Jako firma zapsaná v Seznamu odborných dodavatelů
nabízíme realizaci

ZATEPLOVÁNÍ RODINNÝCH A BYTOVÝCH DOMŮ

Provádíme poradenství vč. zpracování komplexních podkladů
pro žádosti o dotace v rámci programu **Zelená úsporám**

Kontaktní osoba:
Ing. Marek Hason - 603 117 295
e-mail: hason@firmaplus.cz

NABÍZÍM:

- zpracování daňového přiznání daně z příjmů fyzických osob pro:
 - živnostníky
 - zaměstnance
- zpracování daňového přiznání daně z příjmů právnických osob pro:
 - obchodní společnosti
 - nevýdělečné subjekty
- vypracování daňového přiznání pro DPH, silniční daň, daně z nemovitostí aj.
- zpracování účetní závěrky za rok 2010
- vedení daňové evidence i podvojného účetnictví
- zpracování mezd
- zastupování na úřadech

To vše za výhodné ceny!

Kontakt: Ing. Olga Molnárová, Kratiny 983, 696 18 Lužice
tel.: 732 707 621 e-mail: olga.molnarova@centrum.cz